

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 décembre 2006

PROJET DE LOI
portant des dispositions diverses (I)

AMENDEMENTS

déposés en commission de la Justice

N° 3 DE MME **VAN DER AUWERA** ET
M. **VANDEURZEN**

Art. 473

Dans l'article proposé, apporter les modifications suivantes:

A) Au 1°, remplacer le § 2 proposé par la disposition suivante:

«§ 2. La filiation maternelle ainsi établie peut être contestée par toutes voies de droit par le père, l'enfant, la femme à l'égard de laquelle la maternité est ainsi établie et par la femme qui revendique la maternité.

Documents précédents :

Doc 51 **2760/ (2006/2007) :**

001 : Projet de loi (I).
002 : Projet de loi (II).
003 : Amendements.
004 : Addendum.
005 à 010 : Amendements.
011 : Avis du Conseil d'État.
012 : Amendements.
013 : Avis du Conseil d'État.
014 à 017 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 december 2006

WETSONTWERP
houdende diverse bepalingen (I)

AMENDEMENTEN

ingediend in de commissie voor de Justitie

Nr. 3 VAN MEVROUW **VAN DER AUWERA** EN DE
HEER **VANDEURZEN**

Art. 473

Dit artikel wijzigen als volgt:

A) in het 1°, de voorgestelde § 2 vervangen als volgt:

«§ 2. De aldus vastgestelde afstamming van moederszijde kan door alle wettelijke middelen worden betwist door de vader, het kind, de vrouw ten aanzien van wie het moederschap aldus vaststaat en de vrouw die het moederschap opeist.

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2760/ (2006/2007) :**

001 : Wetsontwerp (I).
002 : Wetsontwerp (II).
003 : Amendementen.
004 : Addendum.
005 tot 010 : Amendementen.
011 : Advies van de Raad van State.
012 : Amendementen.
013 : Advies van de Raad van State.
014 tot 017 : Amendementen.

Si la femme vis-à-vis de laquelle la maternité est ainsi établie est décédée sans avoir agi, mais étant encore dans le délai utile pour le faire, la filiation maternelle ainsi établie peut être contestée par ses ascendants et par ses descendants.»;

B) Supprimer le 2°.

JUSTIFICATION

Il est aujourd'hui possible de contester la maternité sur la base de l'acte de naissance dans un délai de 30 ans à compter du jour de l'établissement de l'acte de naissance.

Dans la pratique se produisent – très exceptionnellement – des situations où l'enfant a été déclaré comme étant né d'une autre femme que la mère, et où après de nombreuses années les intéressés veulent rectifier sur le plan juridique la situation de la maternité, par exemple lorsque l'enfant est devenu adulte. Le projet de loi à l'examen empêcherait toute action en pareils cas.

Le gouvernement vise à un parallélisme intégral avec la contestation de la filiation paternelle. Il n'en est toutefois rien: l'article 318, § 1er et § 2, du Code civil (loi du 1er juillet 2006) stipule que l'action en contestation de la paternité qui est établie sur la base de la règle de la paternité doit être intentée dans l'année de la découverte de la naissance, par le mari lui-même dans l'année de la découverte du fait qu'il n'est pas le père de l'enfant, par celui qui revendique la paternité de l'enfant dans l'année de la découverte qu'il est le père de l'enfant et par l'enfant au plus tôt le jour où il a atteint l'âge de douze ans et au plus tard le jour où il atteint l'âge de vingt-deux ans.

La recherche d'un parallélisme n'a par ailleurs guère de sens: une filiation maternelle qui est établie sur la base d'une fausse mention du nom de la mère dans l'acte de naissance de l'enfant n'a rien à voir avec une filiation paternelle qui est établie par automatisme sur la base de la loi à l'égard d'un mari qui n'est pas le père biologique de l'enfant.

Il est dès lors préférable de conserver le délai existant de 30 ans qui est applicable conformément à l'article 331ter du Code civil (ancien et nouveau).

En cas de possession d'état, l'action est en toute hypothèse irrecevable (actuel art. 312, § 3, du Code civil et modification proposée), de telle sorte que les excès sont déjà évités.

Indien de vrouw ten aanzien van wie het moederschap aldus vaststaat overleden is zonder in rechte te zijn opgetreden, terwijl de termijn om zulks te doen nog niet verstreken is, kan de aldus vastgestelde afstamming van moederszijde worden betwist door haar bloedverwanten in de opgaande en in de neerdalende lijn.»;

B) het 2° weglaten.

VERANTWOORDING

Vandaag kan het op basis van de geboorteakte vastgestelde moederschap betwist worden binnen 30 jaar te rekenen vanaf de opstelling van de geboorteakte.

In de praktijk komen – zeer uitzonderlijk – situaties voor waarbij het kind is aangegeven als zijnde geboren uit een andere vrouw dan de moeder, en waarbij dan na vele jaren de betrokkenen de situatie wat het moederschap betreft juridisch willen laten rechtzetten, bv. als het kind volwassen geworden is. Het wetsontwerp zou in dergelijke situaties de vordering onmogelijk maken.

De regering beoogt een volledig parallelisme met de betwisting van de vaderlijke afstamming. Hiervan is evenwel geen sprake: artikel 318, § 1 en § 2 Burgerlijk Wetboek (wet van 1 juli 2006) bepalen dat de vordering tot betwisting van het vaderschap dat vaststaat op basis van de vaderschapsregel moet worden ingesteld binnen een jaar na de ontdekking van de geboorte, door de echtgenoot zelf binnen één jaar na de ontdekking van het feit dat hij niet de vader van het kind is; door de man die het vaderschap van het kind opeist binnen het jaar na de ontdekking van het feit dat hij de vader van het kind is; en door het kind op zijn vroegst op de dag waarop het de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt en uiterlijk op de dag waarop het de leeftijd van tweeëntwintig jaar heeft bereikt.

Het is bovendien niet zinvol te trachten een parallelisme na te streven: een moederlijke afstamming die vaststaat op basis van een valse vermelding van de naam van de moeder in de geboorteakte van het kind is nu eenmaal iets helemaal anders dan een vaderlijke afstamming die vaststaat als automatisme op basis van de wet ten aanzien van een echtgenoot die niet de biologische vader van het kind is.

Het verdient dan ook de voorkeur de bestaande termijn van 30 jaar te behouden die van toepassing is overeenkomstig art. 331ter Burgerlijk Wetboek (oud en nieuw).

In geval van bezit van staat is de vordering sowieso onontvankelijk (huidig art. 312, § 3, Burgerlijk Wetboek en voorgestelde wijziging), zodat excessen reeds vermeden worden.

N° 4 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art.473bis (nouveau)

Insérer un article 473bis, libellé comme suit:

«Art. 473bis. – L'article 318 du même Code sont apportées les modifications suivantes:

- A) Le § 1er, alinéa 2, est abrogé;
 B) Au § 2, alinéa 1er, insérer les mots « L'action de la mère doit être intentée dans l'année de la naissance » avant les mots « L'action du mari ».

JUSTIFICATION

Le Conseil d'État relève que la coexistence, à l'article 318, des §1er, alinéa 2 et § 2, alinéa 1er, pose problème.

Le CD&V a formulé la même critique lors de la discussion, en commission de la Justice, de la loi sur la filiation.

L'article 318, §1er, alinéa 2, dispose que l'action en contestation de la paternité doit être intentée dans l'année de la découverte de la naissance.

Le § 2, alinéa 1er, cite toutefois les exceptions suivantes: l'action du mari doit être intentée dans l'année de la découverte du fait qu'il n'est pas le père de l'enfant; l'action de l'homme qui revendique la paternité doit être intentée dans l'année de la découverte qu'il est le père de l'enfant et l'action de l'enfant doit être intentée au plus tôt à l'âge de 12 ans et au plus tard à l'âge de 22 ans.

La règle générale selon laquelle l'action en contestation de la paternité doit être intentée dans l'année de la découverte de la naissance s'applique donc uniquement à la mère et à l'enfant.

Pour des raisons de clarté, l'amendement déplace l'article 318, § 1er, alinéa 2, au § 2, alinéa 1er.

Puisque la mère connaît toujours la date de naissance, on peut en outre prévoir que son action en contestation de paternité doit être intentée dans l'année de la naissance au lieu de l'année de la découverte de celle-ci.

Nr. 4 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 473bis (nieuw)

Een artikel 473bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 473bis. — Artikel 318 van hetzelfde wetboek wordt gewijzigd als volgt:

- A) paragraaf 1, tweede lid, wordt opgeheven;
 B) in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden «De vordering van de moeder moet worden ingesteld binnen een jaar na de geboorte» ingevoegd vóór de woorden «De vordering van de echtgenoot».

VERANTWOORDING

De Raad van State merkt op dat het naast elkaar bestaan van art 318, § 1, tweede lid en § 2, eerste lid, moeilijkheden doet rijzen.

CD&V heeft dezelfde kritiek geformuleerd naar aanleiding van de bespreking van de afstammingswet in de commissie voor de justitie.

Artikel 318, § 1, tweede lid bepaalt dat de vordering tot betwisting van het vaderschap moet worden ingesteld binnen 1 jaar na de ontdekking van de geboorte.

§ 2, eerste lid somt evenwel uitzonderingen hierop: nl. de vordering van de echtgenoot moet worden ingesteld binnen 1 jaar na de ontdekking van het feit dat hij niet de vader is van het kind; die van de man die het vaderschap opeist moet worden ingesteld binnen 1 jaar na de ontdekking van het feit dat hij de vader is van het kind en die van het kind moet worden ingesteld op zijn vroegst wanneer het twaalf jaar is en uiterlijk 22 jaar is.

De algemene regel dat de vordering tot betwisting van het vaderschap moet worden ingesteld binnen het jaar na de ontdekking van de geboorte geldt dus enkel voor de moeder van het kind.

Met het oog op duidelijkheid verplaatst het amendement art 318, § 1, tweede lid naar het eerste lid van § 2.

Vermits de moeder steeds op de hoogte is van de geboortedatum, kan men dan bovendien stellen dat haar vordering tot vaderschapsbetwisting moet worden ingesteld binnen het jaar na de geboorte in plaats van na de ontdekking ervan.

N° 5 DE MME VAN DER AUWERA ET
M. VANDEURZEN

Art. 475

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Par suite du projet de loi, l'homme qui souhaite reconnaître un enfant, mais n'obtient pas de la mère et/ou de l'enfant les autorisations nécessaires, peut intenter une action en ce sens avant la naissance et le prétendu père biologique peut intenter une action en contestation de la paternité avant la naissance.

Dans ces conditions, l'article 331*bis* du Code civil ne s'applique plus qu'aux cas suivants:

- l'action en contestation de la paternité du conjoint si elle est intentée par la mère et si elle est intentée par le conjoint (elle ne peut être intentée par l'enfant qu'à partir de l'âge de 12 ans);
- l'action en contestation de la reconnaissance paternelle (et maternelle) (la reconnaissance même peut déjà être faite avant la naissance)
- l'action en recherche de maternité;
- l'action en recherche de paternité.

Le gouvernement justifie son choix en déclarant que si le prétendu père conteste la paternité du conjoint et que sa contestation aboutit, sa paternité se substituera à la paternité du conjoint, ce qui n'est pas le cas lorsque c'est la mère ou le conjoint qui contestent cette paternité.

Le tout est cependant de savoir si cette différence d'effets juridiques peut justifier une telle différence au niveau de la possibilité d'intenter une action dès avant la naissance.

En revanche, la disposition contenue dans le projet à l'examen est générale et ne se limite pas à un certain nombre de catégories d'enfants suspects, à l'instar de l'article 320 du Code civil supprimé par la loi du 1er juillet 2006. Elle pourrait déboucher sur les situations suivantes:

un homme et une femme mariés cohabitent; la femme entretient une brève relation extraconjugale qu'elle-même ou son amant rompt; elle est enceinte; son ancien amant (qui suppose être le géniteur de l'enfant) pourrait intenter l'action en contestation de paternité, avant la naissance dès qu'il est informé de la grossesse, alors que, conformément à l'article 331*bis* du Code civil, la mère et le conjoint doivent attendre la naissance de l'enfant pour intenter l'action.

Enfin, dans certains cas marginaux, l'action en contestation de la paternité du conjoint intentée avant la naissance pose en outre un problème pratique: en fonction de la date exacte de sa naissance, l'enfant (s'il est né dans le délai de

Nr. 5 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE
HEER VANDEURZEN

Art. 475

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Ingevolge het wetsontwerp kan de man die een kind wenst te erkennen maar daartoe niet de vereiste toestemmingen ontvangt van de moeder en/of het kind hiertoe een vordering instellen vóór de geboorte en kan de beweerdde biologische vader vóór de geboorte een vordering tot betwisting van het vaderschap instellen.

Art. 331*bis* Burgerlijk Wetboek slaat dan nog enkel op:

- De vordering tot betwisting van het vaderschap van de echtgenoot indien ingesteld door de moeder en indien ingesteld door de echtgenoot (door het kind kan het slechts vanaf 12 jaar);
- De vordering tot betwisting van de vaderlijke (en moederlijke) erkenning (de erkenning zelf kan al vóór de geboorte);
- De vordering tot onderzoek naar het moederschap;
- De vordering tot onderzoek naar het vaderschap.

De regering verantwoordt dit door te stellen dat indien de beweerdde vader het vaderschap van de echtgenoot betwist, en zijn betwisting succesvol is, zijn vaderschap in de plaats zal komen van het vaderschap van de echtgenoot, hetgeen niet het geval is ingeval de moeder of de echtgenoot dit vaderschap betwisten.

Het is evenwel zeer de vraag of dit verschil in rechtsgevolg wel een zo verregaand verschil kan rechtvaardigen inzake de mogelijkheid om reeds vóór de geboorte de vordering in te stellen.

De in het wetsontwerp voorgestelde bepaling is daarentegen algemeen en niet beperkt tot een aantal verdachte categorieën kinderen zoals het door de wet van 1 juli 2006 afgeschafte art. 320 Burgerlijk Wetboek. Zij zou tot volgende situatie aanleiding kunnen geven:

een gehuwde man en een vrouw leven samen, de vrouw heeft een kortstondige buitenhuwelijkse relatie maar breekt die af of haar minnaar breekt die af, ze wordt zwanger, haar gewezen minnaar [die veronderstelt dat hij het kind verwekt heeft] zou dan reeds vóór de geboorte, van zodra hij de zwangerschap verneemt, de vordering tot betwisting van het vaderschap kunnen inleiden, terwijl de moeder en de echtgenoot overeenkomstig artikel 331*bis* Burgerlijk Wetboek voor het instellen van de vordering moeten wachten tot na de geboorte van het kind.

Tenslotte is er bij het instellen van een vordering tot betwisting van het vaderschap van de echtgenoot vóór de geboorte in bepaalde randgevallen nog een praktisch probleem: al naargelang de exacte geboortedatum van het kind

300 jours) relèvera ou ne relèvera pas (s'il est né juste après le délai de 300 jours) de la règle de la paternité. Dans de telles conditions, il sera *de facto* difficile de statuer avant la naissance sur une action en contestation de la paternité, qui ne sera peut-être jamais établie.

N° 6 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 477

Remplacer cet article par disposition suivante:

«Dans l'article 332quinquies, § 4, du Code civil, inséré par la loi du 1er juillet 2006, à la dernière phrase, remplacer les mots «d'autorisation de reconnaissance» par les mots «de recherche de paternité».

JUSTIFICATION

Pour éviter toute confusion, il y a lieu de préciser que ce n'est pas la demande d'ajournement de la décision mais bien la demande d'effectuer une recherche de paternité qui est rejetée en cas de condamnation pénale.

N° 7 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Article 485

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 485. — Dans le Code de la nationalité belge, il est inséré un article 5bis, libellé comme suit:

«Art. 5bis. — Dans le présent Code, on entend par séjour légal un séjour couvert par un des titres de séjour suivants: soit une autorisation d'établissement, soit une autorisation ou une admission à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, soit une autorisation ou une admission à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée dans un lieu qui sert également de résidence principale. Un séjour illégal ne peut pas être pris en considération».

JUSTIFICATION

La suite des interprétations divergentes de l'article 12bis, § 1er, 3°, dans la jurisprudence, la Cour de cassation a, dans un arrêt du 16 janvier 2004, rendu sur les conclusions contraires du ministère public, décidé au sujet de cette disposition:

kan het kind hetzij wél (geboren nog net binnen de 300 dagen na ...) hetzij net niet meer (geboren juist meer dan 300 dagen na ...) onder de vaderschapsregel vallen. In zo'n situaties zal het de facto moeilijk zijn om reeds vóór de geboorte uitspraak te doen over een vordering tot betwisting van een vaderschap dat misschien nooit zal gevestigd worden.

Nr. 6 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 477

De woorden «om toestemming tot erkenning» vervangen door de woorden «tot vaderschaps-onderzoek».

VERANTWOORDING

Om verwarring te vermijden, dient er te worden bepaald dat niet het verzoek tot verdaging van de uitspraak maar wel het verzoek om een vaderschapsonderzoek te voeren wordt verworpen in geval van een strafrechtelijke veroordeling.

Nr. 7 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 485

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 485. — In het Wetboek van de Belgische Nationaliteit wordt een artikel 5bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 5bis. — Onder verblijf in dit Wetboek moet worden verstaan een verblijf op grond van verschillende verblijfsvergunningen, te weten een vestigingsmachtiging, een machtiging of een toelating tot verblijf voor onbepaalde duur, dan wel een machtiging of een toelating tot verblijf voor bepaalde duur op een plaats die tevens de hoofdverblijfplaats is. Een onwettig verblijf kan niet in aanmerking worden genomen.».

VERANTWOORDING

Nadat artikel 12bis, § 1, 3°, in de rechtspraak uiteenlopend werd geïnterpreteerd, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 16 januari 2004, gewezen op de andersluidende conclusies van het openbaar ministerie, in verband met die bepaling beslist:

«Attendu qu'en vertu de l'article 12bis, § 1er, 3°, du Code de la nationalité belge, peut acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration conformément au paragraphe 2 de cet article, s'il a atteint l'âge de dix-huit ans, l'étranger qui a fixé sa résidence principale en Belgique depuis au moins sept ans et qui, au moment de la déclaration, a été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume ou a été autorisé à s'y établir;

Attendu que l'arrêt, qui rejette la déclaration de nationalité de la demanderesse par le motif que la résidence principale de celle-ci en Belgique n'est pas ' couverte par des titres de séjour pendant au moins sept ans ', ajoute au texte de la loi une condition que celui-ci ne contient pas et viole la disposition légale précitée» (Cass., 16 janvier 2004, Pas., 2004, I, p. 98).

Dans la loi-programme du 27 décembre 2004, le législateur a ensuite inséré une section IX, qui énonce:

«Section IX. – Disposition interprétative de l'article 12bis, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code de la nationalité belge

Article 299. — L'article 12bis, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code de la nationalité belge, remplacé par la loi du 1er mars 2000 est interprété en ce sens qu'il ne s'applique qu'aux étrangers qui peuvent faire valoir sept années de résidence principale couvertes par un séjour légal».

Lors de l'examen de cette disposition interprétative de la loi-programme précitée, nous avons proposé d'inscrire dans le CNB un article disposant que la notion de séjour contenue dans ce Code devait toujours être interprétée comme un séjour légal, ce qui est tout à fait logique et était également préconisé chaque fois dans les circulaires. Cet amendement a toutefois été rejeté.

Le projet de loi propose d'étendre la disposition interprétative aux procédures relatives à l'introduction d'une demande ou d'une déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge. Or, la notion de séjour est également présente dans d'autres procédures (les procédures visées par les articles 11, 11bis, 16 et 24 du CNB, par exemple). On peut déduire des termes de l'article proposé que le séjour visé dans ces articles ne doit pas être un séjour légal, ce qui est bien entendu illogique. Le présent amendement tend dès lors à faire en sorte que la notion de séjour soit interprétée comme un séjour légal dans tous les articles en question du CNB.

L'article proposé prévoit en outre que l'exigence d'un séjour légal doit être satisfaite «au moment de l'introduction de cette demande ou de cette déclaration». Il s'ensuit que cette exigence ne devrait pas être satisfaite pour la période précédant la demande ou la déclaration, ce qui est illogique et inacceptable et donnera lieu à de nouvelles procédures devant les tribunaux et peut-être même devant la Cour d'arbitrage. En effet, l'article proposé prévoit une inégalité de traitement qui n'est pas raisonnablement justifiable entre les personnes ayant introduit une demande ou une déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge et celles ayant initié d'autres procédures. La disposition interprétative insérée dans la loi-

«Overwegende dat ingevolge artikel 12bis, § 1, 3°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, een vreemdeling de Belgische nationaliteit kan verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig paragraaf 2 van dat artikel, indien hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en indien hij sedert ten minste zeven jaar zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd en, op het tijdstip van de verklaring gemachtigd is of toegelaten werd tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of toegelaten werd om er zich te vestigen;

Overwegende dat het arrest, dat de nationaliteitsverklaring van eiseres verwerpt op grond dat haar hoofdverblijf in België niet «gedekt wordt door verblijfsvergunningen gedurende ten minste zeven jaar ' aan de wettekst een voorwaarde toevoegt die daarin niet voorkomt en de voornoemde wetsbepaling schendt» (Cass., 16 januari 2004, C.03.03.70.F).

In de programmawet van 27 december 2004 heeft de wetgever vervolgens in een afdeling IX een interpreterende bepaling ingevoegd, die luidt:

«Afdeling IX. - Interpreterende bepaling van artikel 12bis, § 1, eerste lid, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

Artikel 299. – Artikel 12bis, § 1, eerste lid, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, vervangen bij de wet van 1 maart 2000, wordt uitgelegd in de zin dat het alleen van toepassing is op de vreemdelingen die zich kunnen beroepen op zeven jaar hoofdverblijfplaats gedekt door een wettelijk verblijf».

Bij de bespreking van deze interpreterende bepaling in de vermelde programmawet hebben we voorgesteld om in het WBN een artikel op te nemen dat bepaalt dat telkens in het WBN sprake is van de notie verblijf het moet gaan om een wettelijk verblijf, wat in feite de logica zelf is en ook in de omzendbrieven telkens werd gesteld. Het betreffende amendement werd evenwel verworpen.

Thans wil men de interpreterende bepaling uitbreiden tot de procedures waarbij een verzoek of een aanvraag tot het bekomen van de Belgische nationaliteit wordt ingediend. Daarnaast zijn er evenwel nog andere procedures waarin ook sprake is van verblijf, bv. in de artikelen 11, 11bis, 16 en 24 van het WBN. Uit het voorgestelde artikel kan men afleiden dat het verblijf in deze artikelen geen wettelijk verblijf dient te zijn, wat natuurlijk onlogisch is. Daarom stelt dit amendement voor te bepalen dat de notie verblijf in alle betreffende artikelen van het WBN een wettelijk verblijf dient te zijn.

Bovendien bepaalt het voorgestelde artikel dat aan de vereiste van een wettelijk verblijf dient voldaan te zijn «op het ogenblik van het indienen van dit verzoek of het afleggen van deze verklaring». Hieruit volgt dat de vereiste van wettelijk verblijf niet vereist zou zijn voor de periode voorafgaand aan het verzoek of de verklaring, wat niet logisch en evenmin aanvaardbaar is en aanleiding zal geven tot nieuwe procedures voor de rechtbanken en wellicht ook het Arbitragehof. Het voorgestelde artikel voorziet immers in een ongelijke behandeling tussen diegenen die een verzoek of een aanvraag tot het bekomen van de nationaliteit doen en de andere procedures die niet redelijk te verantwoorden is. De interpreterende bepaling

programme du 27 décembre 2004 prévoyait à juste titre que les sept années de résidence principale devaient être entièrement couvertes par un séjour légal. L'article 7bis du CNB proposé par le projet de loi entraîne donc un assouplissement excessif.

N° 8 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN
(en ordre subsidiaire)

Art. 485

Dans l'article 7bis, § 1er, proposé, remplacer les mots «l'étranger doit être en séjour légal au moment de l'introduction de cette demande ou de cette déclaration» **par les mots** «l'étranger doit séjourner légalement de manière ininterrompue en Belgique et y avoir sa résidence principale».

JUSTIFICATION

Si l'amendement n°1 venait à être rejeté, le présent amendement propose, en ordre subsidiaire, de prévoir qu'en cas de demande ou de déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge, il est nécessaire que l'étranger soit en séjour légal ininterrompu dans notre pays, de sorte qu'il ne doive pas être en séjour légal dans le pays et y avoir également sa résidence principale au moment de la demande ou de la déclaration uniquement.

La résidence principale est l'endroit où les membres d'une famille composée de plusieurs personnes vivent habituellement. Il s'agit donc d'une situation de fait qui, en tant que telle, n'atteste guère la légalité du séjour dans notre pays. Aussi convient-il d'apporter des précisions à cet égard: il doit s'agir d'un séjour autorisé légalement. On ne saurait à cet égard prendre en compte les séjours illégaux.

N° 9 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 485bis (nouveau)

Insérer un article 485bis, libellé comme suit:

Art. 485bis. — «L'article 5, § 1er, du Code de la nationalité belge, inséré par la loi du 1er mars 2000, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Les personnes qui sont dans l'impossibilité de se procurer un acte de naissance dans le cadre des procédures d'obtention de la nationalité belge peuvent produire un document équivalent délivré par leur pays de naissance, document que le ministre des Affaires étrangères ou un fonctionnaire désigné par lui reconnaît».

ingevogd in de programmawet van 27 december 2004 stelde terecht dat de vereiste van 7 jaar hoofdverblijf voor deze volledige periode gedekt moet zijn door een wettelijk verblijf. Het voorgestelde artikel 7bis van het WBN in het wetsontwerp is dan ook een verregaande versoepeling.

Nr. 8 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN
(in ondergeschikte orde)

Art. 485

In het voorgestelde artikel 7bis, § 1, de woorden «de vreemdeling op het ogenblik van het indienen van dit verzoek of het afleggen van deze verklaring in wettelijk verblijf zijn» **vervangen door de woorden** «het verblijf van de vreemdeling een onafgebroken wettelijk verblijf in België zijn dat tegelijkertijd ook de hoofdverblijfplaats is».

VERANTWOORDING

Wanneer amendement nr. 1 niet zou worden aangenomen, stelt dit amendement in ondergeschikte orde voor te bepalen dat het verblijf in geval van een verzoek of een aanvraag tot het bekomen van de nationaliteit een onafgebroken wettelijk verblijf in ons land dient te zijn en dat dus niet alleen op het ogenblik van het indienen van het verzoek of de aanvraag een wettelijk verblijf vereist is dat tegelijk de hoofdverblijfplaats is.

De hoofdverblijfplaats is de plaats waar de leden van het gezin dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven. Het is dus een feitelijke situatie. Het zegt ook als dusdanig niet veel over de rechtmatigheid van het verblijf in ons land. Vandaar dat dit verduidelijkt moet worden: het gaat over een verblijf dat gebaseerd is op een legitieme verblijfsvergunning. Een illegaal verblijf kan hierbij niet in aanmerking worden genomen.

Nr. 9 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 485bis (nieuw)

Een artikel 485bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 485bis. — Artikel 5, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, ingevogd bij de wet van 1 maart 2000, wordt vervangen als volgt:

«§ 1. Personen die in de onmogelijkheid verkeren zich een akte van geboorte te verschaffen in het kader van de procedures tot verwerving van de Belgische nationaliteit, kunnen een gelijkwaardig document van hun land van geboorte voorleggen dat de minister van Buitenlandse Zaken of een door hem aangewezen ambtenaar erkent».

En cas d'impossibilité ou de difficultés sérieuses à se procurer ce dernier document, ces personnes pourront produire un acte de notoriété délivré par le juge de paix de leur résidence principale.

Le Roi fixe les modalités relatives à la constatation de l'impossibilité ou des difficultés sérieuses à se procurer un acte de naissance.».

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à améliorer le contrôle des documents délivrés par les autorités diplomatiques ou consulaires du pays d'origine en chargeant le ministre des Affaires étrangères de reconnaître ces documents.

Le renforcement du contrôle est nécessaire étant donné que ces documents peuvent être obtenus frauduleusement dans certains pays. C'est le département des Affaires étrangères qui est le mieux informé au sujet de ces pratiques.

Cet article prévoit par ailleurs que le Roi définit ce qu'il y a lieu d'entendre par «impossibilité» ou «difficultés sérieuses à se procurer» un acte de naissance.

N° 10 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 486

Compléter le nouvel alinéa proposé comme suit:

«ou lorsque l'enfant pourrait malgré tout encore obtenir automatiquement la nationalité d'origine d'un de ses auteurs».

JUSTIFICATION

L'article proposé doit être complété dès lors qu'il y figure que l'alinéa 1er de l'article 10 du Code de la nationalité belge ne s'appliquera pas pour les cas où l'enfant peut obtenir la nationalité de ses parents moyennant l'accomplissement d'une démarche administrative. Mais il est également possible que l'enfant puisse obtenir automatiquement la nationalité de ses parents. C'est pourquoi il faut mentionner expressément cette possibilité dans l'article proposé.

N° 11 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 488 à 490

Remplacer ces articles par l'article suivant:

«Art. 488. — Au chapitre III du même Code, les sections Ire et II, insérées par la loi du 13 juin 1991, sont remplacées par les dispositions suivantes:

Ingeval van onmogelijkheid of zware moeilijkheden om voornoemd document te verkrijgen, kunnen deze personen een akte van bekendheid voorleggen afgegeven door de vrederechter van hun hoofdverblijfplaats.

De Koning bepaalt de nadere regels met betrekking tot het vaststellen van de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich een akte van geboorte te verschaffen.».

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de controle te verbeteren van de documenten die de diplomatieke of consulaire overheden van het land van herkomst afgeven door de minister van Buitenlandse Zaken te belasten met de erkenning van die documenten.

Deze versterking van de controle is nodig omdat in een aantal landen dergelijke documenten op frauduleuze wijze kunnen verkregen worden. Buitenlandse Zaken is hierover het best geïnformeerd.

Tevens wordt in het artikel bepaald dat de Koning de nadere regels met betrekking tot het vaststellen van de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich een akte van geboorte te verschaffen, vaststelt.

Nr. 10 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 486

Het voorgestelde nieuwe lid aanvullen als volgt:

«of wanneer het kind toch nog automatisch de oorspronkelijke nationaliteit van één van zijn ouders zou kunnen verkrijgen».

VERANTWOORDING

Het voorgestelde artikel dient aangevuld te worden omdat erin bepaald wordt dat het eerste lid van artikel 10 WBN niet van toepassing zal zijn voor de gevallen waarbij het kind de nationaliteit van zijn ouders kan verkrijgen via een administratieve formaliteit. Maar het is ook mogelijk dat het kind automatisch de nationaliteit van zijn ouders kan worden toegekend. Daarom dient ook deze mogelijkheid uitdrukkelijk te worden opgenomen in het voorgestelde artikel.

Nr. 11 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 488 tot 490

Deze artikelen vervangen als volgt:

«Art. 488. — In Hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek worden Afdeling I en II, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1991, vervangen als volgt:

«Section I. Acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité et par option

Art. 12bis. — § 1er. L'étranger acquiert la nationalité belge suivant les formes déterminées à l'article 21ter, en faisant une déclaration de nationalité.

Celui qui fait la déclaration doit, au moment de celle-ci:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;
- 2° être né en Belgique;
- 3° avoir, depuis sa naissance et de manière ininterrompue, sa résidence principale dans le Royaume sur la base d'un titre de séjour régulier;
- 4° avoir été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou avoir été autorisé à s'y établir;
- 5° ne pas constituer une menace pour la société et ne pas manifester d'hostilité à l'égard de la société.

§ 2. L'étranger acquiert la nationalité belge par option selon les formes déterminées à l'article 21ter. Celui qui fait une déclaration d'option doit, au moment de celle-ci:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;
- 2° avoir eu, pendant les cinq années qui précèdent, sa résidence principale dans le Royaume sur la base d'un titre de séjour régulier;
- 3° avoir été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou avoir été autorisé à s'y établir;
- 4° ne pas constituer une menace pour la société et ne pas manifester d'hostilité à l'égard la société.

5° pouvoir faire la preuve de sa volonté d'intégration.

§ 3. La déclaration de nationalité et la déclaration d'option sont faites devant l'officier de l'état civil du lieu où l'intéressé a sa résidence principale ou devant la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité.

L'officier de l'état civil transmet sans délai la déclaration et toutes les pièces justificatives nécessaires, dès qu'elles sont complètes, à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité.

Cette déclaration est signée par le demandeur. La signature est précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

«Afdeling I. Verkrijging van Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze

Art. 12bis. — § 1. De vreemdeling verwerft de Belgische nationaliteit op de wijze bepaald bij artikel 21ter door het afleggen van een nationaliteitsverklaring.

Hij die de verklaring aflegt, moet op het tijdstip van de verklaring:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
- 2° in België geboren zijn;
- 3° sedert zijn geboorte onafgebroken in het Rijk zijn hoofdverblijf hebben op basis van een regelmatige verblijfstitel;
- 4° gemachtigd zijn of toegelaten zijn tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of toegelaten zijn om er zich te vestigen;
- 5° geen bedreiging vormen voor de veiligheid van de samenleving en geen blijk geven van vijandigheid tegenover de samenleving.

§ 2. De vreemdeling verwerft de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze op de wijze bepaald bij artikel 21ter. Hij die een verklaring van nationaliteitskeuze aflegt, moet op het tijdstip van de verklaring:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
- 2° gedurende de vijf voorafgaande jaren in het Rijk zijn hoofdverblijf hebben op basis van een regelmatige verblijfstitel;
- 3° gemachtigd of toegelaten zijn tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of toegelaten zijn om er zich te vestigen;
- 4° geen bedreiging vormen voor de samenleving en geen blijk geven van vijandigheid tegenover de samenleving;
- 5° zijn integratiebereidheid kunnen bevestigen.

§ 3. De nationaliteitsverklaring en verklaring van nationaliteitskeuze worden afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of voor de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt de verklaring en alle vereiste stavingsstukken wanneer deze volledig zijn, onverwijld naar de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

De verklaring wordt door de aanvrager ondertekend. De handtekening wordt voorafgegaan door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven.».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration de nationalité ou à la déclaration d'option pour apporter la preuve que les conditions prévues au § 1er, 1° à 3°, ou au § 2, 1° à 3°, sont remplies. L'intéressé peut joindre à sa déclaration tous les documents qu'il juge utiles pour la justifier.

Peut être assimilée à la résidence légale en Belgique, où que la résidence principale soit censée être, la résidence en pays étranger, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer la nature de ces attaches et les conditions d'assimilation de la résidence à l'étranger à une résidence légale en Belgique.

Le Roi détermine, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, les titres de séjour qui peuvent apporter la preuve d'un séjour de durée indéterminée.

§ 4. Le ministère public et la Sûreté de l'État vérifient, à la demande de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité et aux conditions et de la manière prévues à l'article 21ter, § 2, si l'intéressé constitue une menace pour la société ou manifeste de l'hostilité à l'égard de celle-ci, et l'Office des étrangers vérifie s'il satisfait aux conditions de résidence.

§ 5. Sans préjudice de tous les autres moyens, l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration au moyen d'une confirmation délivrée par un service dûment agréé par l'une des communautés, d'où il ressort qu'il s'est efforcé d'apprendre une des langues nationales ou qu'il en a une maîtrise suffisante.

Le Roi définit, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, les critères auxquels doit répondre un service pour être agréé en vue de délivrer une telle confirmation et conserver cet agrément. Il fixe les données qui doivent y être reprises, ainsi que la durée de validité de cette confirmation.

La Chambre des représentants détermine, par voie de directives générales, selon quelles autres modalités l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration. Ces directives générales sont publiées au Moniteur belge.

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, welke akten en stavingstukken bij de nationaliteitsverklaring of verklaring van nationaliteitskeuze moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden van § 1, 1° tot en met 3°, of § 2, 1° tot en met 3°. De belanghebbende kan alle documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verklaring voegen.

Verblijf in het buitenland kan met een wettelijk verblijf in België, waar ook het hoofdverblijf geacht wordt te zijn, worden gelijkgesteld, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de aard van deze band met België en de voorwaarden voor gelijkstelling van het verblijf in het buitenland met een wettelijk verblijf in België nader bepalen.

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de verblijftitels die het bewijs kunnen bijbrengen van een verblijf van onbepaalde duur.

§ 4. Op verzoek van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging en onder de voorwaarden en op de wijze bepaald in artikel 21ter, § 2, onderzoeken het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat of de belanghebbende een bedreiging vormt voor de samenleving of blijk geeft van vijandigheid tegenover de samenleving, en onderzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken of hij voldoet aan de voorwaarden inzake verblijf.

§ 5. Onverminderd alle andere middelen kan de belanghebbende zijn integratiebereidheid bewijzen door middel van een bevestiging van een dienst, hiertoe erkend door één van de gemeenschappen, waaruit blijkt dat hij een ernstige inspanning heeft gedaan om één van de landstalen te leren of deze voldoende machtig is.

De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, waaraan een dienst moet voldoen om erkend te worden en te blijven voor het afleveren van de vermelde bevestiging en bepaalt de gegevens die hierin moeten opgenomen worden en de geldigheidsduur van de bevestiging.

De Kamer van volksvertegenwoordigers kan bij wijze van algemene richtlijnen verduidelijken op welke andere wijzen de belanghebbende zijn integratiebereidheid kan bewijzen. Deze algemene richtlijnen worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.»

JUSTIFICATION

Le présent amendement modifie les sections 1re et 2 du chapitre III du Code de la nationalité belge.

Il vise à réformer en profondeur les procédures d'acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité et par option.

L'amendement dispose en premier lieu que la procédure d'acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité est désormais ouverte à tout étranger qui, au moment de la déclaration, a atteint l'âge de dix-huit ans accomplis, est né dans notre pays et y a sa résidence principale depuis sa naissance, a toujours séjourné et séjourne légalement dans notre pays, a été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou a été autorisé à s'y établir, ne constitue pas une menace pour la sécurité de la société et n'a pas davantage montré d'hostilité envers celle-ci.

En vertu du présent amendement, la procédure visant à l'acquisition de la nationalité belge par option est désormais ouverte à tout étranger qui, au moment de la déclaration d'option, a atteint l'âge de dix-huit ans, a sa résidence principale dans notre pays depuis cinq ans, a résidé et réside toujours légalement dans notre pays, a été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou a été autorisé à s'y établir, ne constitue pas une menace pour la société et ne manifeste pas davantage d'hostilité à l'égard de la société, et fait la preuve de sa volonté de s'intégrer dans notre société. Cette volonté se manifeste par la connaissance suffisante d'une des langues nationales ou par les efforts consentis pour l'apprendre.

La déclaration de nationalité et la déclaration d'option sont faites devant l'officier de l'état civil du lieu où l'intéressé a sa résidence principale ou devant la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité, commission à créer.

Cette déclaration est signée par le demandeur et la signature doit être précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration de nationalité ou à la déclaration d'option pour apporter la preuve que les conditions de résidence et d'âge sont remplies.

La résidence en pays étranger peut être assimilée à la résidence en Belgique, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer la nature de ces attaches de manière à permettre une application uniforme de cette disposition. Le Roi peut également, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer les conditions d'assimilation de la résidence à

VERANTWOORDING

Dit amendement wijzigt afdeling 1 en 2 van Hoofdstuk III van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het strekt ertoe de procedures van verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring en door nationaliteitskeuze grondig te hervormen.

In de eerste plaatst bepaalt het amendement dat de procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring voortaan openstaat voor iedere vreemdeling die op het tijdstip van de verklaring de volle leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, in ons land geboren is en er sedert zijn geboorte zijn hoofdverblijf heeft, steeds wettelijk in ons land verbleven heeft en verblijft, gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk, of gemachtigd werd om er zich te vestigen, geen bedreiging vormt voor de veiligheid van de samenleving en evenmin blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving.

De procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze staat volgens dit amendement voortaan open voor iedere vreemdeling die op het tijdstip van de verklaring de volle leeftijd van achttien heeft bereikt, sedert vijf jaar zijn hoofdverblijf in ons land heeft, steeds wettelijk in ons land verbleven heeft en verblijft, gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of gemachtigd werd om er zich te vestigen, geen bedreiging vormt voor de veiligheid van de samenleving en evenmin blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving en bereid is zich te integreren in onze samenleving. Die bereidheid kan blijken uit een voldoende kennis van één van de landstalen of uit de inspanningen om deze te leren.

De nationaliteitsverklaring en verklaring van nationaliteitskeuze worden afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of voor de op te richten Nationale commissie voor de nationaliteitsverrijking.

De verklaring wordt door de aanvrager ondertekend en de handtekening dient voorafgegaan te worden door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven».

De Koning, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, bepaalt de akten en stavingsstukken die bij de nationaliteitsverklaring of -keuze moeten worden voorgelegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden inzake leeftijd en verblijf.

Verblijf in het buitenland kan gelijkgesteld worden met een verblijf in België, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de aard van deze band met België nader bepalen, zodat een uniforme toepassing hiervan mogelijk wordt gemaakt. Tevens kan de Koning op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de voor-

l'étranger à une résidence légale en Belgique. Le Roi peut également préciser quels titres de séjour doivent être considérés comme étant de «durée indéterminée». Il est possible en effet qu'un titre de séjour donné soit certes de durée déterminée, mais soit ou puisse toujours être renouvelé dans la pratique. Une assimilation à un titre de durée indéterminée doit être possible dans une telle situation.

L'amendement prévoit par ailleurs que le ministère public et la Sûreté de l'État vérifient, à la demande de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité à créer, si l'intéressé constitue ou non une menace pour la société ou manifeste de l'hostilité à l'égard de celle-ci.

L'Office des étrangers vérifie si l'intéressé satisfait aux conditions de séjour.

L'amendement prévoit également que l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration en présentant une confirmation d'un service agréé par les communautés, d'où il ressort qu'il a une connaissance suffisante d'une des langues nationales ou qu'il fait suffisamment d'efforts pour l'apprendre.

Le Roi détermine, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, à quels critères doit répondre un service pour être et rester autorisé par les communautés à délivrer la confirmation précitée comme Il détermine quelles données le document en question doit certifier.

Celui qui signe une confirmation au nom d'un service est responsable en personne de l'exactitude des données qui figurent dans l'attestation. Quiconque fait une fausse déclaration est puni conformément à l'article 195 du Code pénal, lequel fixe les peines pour les fonctionnaires qui, en rédigeant des actes, en dénaturent la substance ou les circonstances.

La Chambre des représentants peut définir selon quelles autres modalités la volonté d'intégration peut être prouvée.

N° 12 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN
(en ordre subsidiaire)

Art. 488

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 488. — L'article 12 bis, § 1er, 2°, du même Code est supprimé.»

JUSTIFICATION

L'article 12 bis, § 1er, 2°, du CNB implique qu'un étranger qui n'a encore jamais séjourné dans notre pays, qui ne connaît aucune langue nationale et qui n'a aucune connaissance de notre pays, peut devenir Belge et dès lors faire acquérir la

waarden bepalen waaronder een verblijf in het buitenland wordt gelijkgesteld met een wettelijk verblijf in België. Vervolgens kan de Koning ook verduidelijken welke verblijfstitels beschouwd moeten worden als zijnde «van onbepaalde duur». Het is mogelijk dat een bepaalde verblijfstitel weliswaar van bepaalde duur is doch in de praktijk steeds hernieuwd wordt of kan worden. In een dergelijke situatie moet een gelijkstelling met een titel van onbepaalde duur mogelijk zijn.

Voorts bepaalt het amendement dat het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat op verzoek van de op te richten Nationale commissie voor de nationaliteitsvererving onderzoeken of de aanvrager al dan niet een bedreiging vormt voor de samenleving of blijk geeft van vijandigheid tegenover de samenleving.

De dienst Vreemdelingenzaken onderzoekt of de belanghebbende voldoet aan de voorwaarden inzake verblijf.

Tevens bepaalt het amendement dat de aanvrager zijn integratiebereidheid kan bewijzen door een bevestiging voor te leggen van een door de Gemeenschappen erkende dienst waaruit blijkt dat de aanvrager een voldoende kennis bezit van één van de landstalen of voldoende inspanningen doet om deze te leren.

De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, waaraan een dienst moet voldoen om door de Gemeenschappen erkend te worden en te blijven voor het afleveren van de bovenvermelde bevestiging en bepaalt de gegevens waarover in het desbetreffende document moet worden geattesteerd.

Diegene die namens een dienst een bevestiging ondertekent is persoonlijk aansprakelijk voor de juistheid van de inhoud van het attest. De persoon die een valse verklaring aflevert, wordt gestraft overeenkomstig artikel 195 van het Strafwetboek dat de straffen bepaalt voor ambtenaren die bij het opmaken van akten, het wezen of de omstandigheden ervan vervalsen.

De Kamer van volksvertegenwoordigers kan aangeven op welke andere wijze een integratiebereidheid wordt aangetoond.

Nr. 12 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN
(in ondergeschikte orde)

Art. 488

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 488. — Artikel 12bis, § 1, 2° van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.»

VERANTWOORDING

Artikel 12 bis, § 1, 2°, WBN houdt in dat een vreemdeling die nog nooit in ons land heeft verbleven, die geen landstaal kent en geen kennis heeft van ons land Belg kan worden en dan ook zijn eventuele kinderen nog eens Belg kan laten wor-

nationalité belge également à ses éventuels enfants, sans qu'il ait séjourné dans notre pays et qu'il ait dû démontrer une quelconque volonté d'intégration.

Celui qui part du principe qu'une déclaration de nationalité est une preuve suffisante de la volonté d'intégration ne connaît rien à la réalité quotidienne. Alors que d'autres pays membres de l'Union européenne ont inséré ces dernières années des conditions d'intégration dans leur législation relative à la nationalité, ou les ont complétées, la Belgique reste attachée à la fiction selon laquelle la demande de la nationalité constitue une preuve suffisante d'intégration.

En outre, l'article 12bis, § 1er, 2°, du CNB s'oppose toute politique d'immigration crédible.

Il serait donc préférable de supprimer l'article 12bis, § 1er, 2°, du CNB au lieu de l'élargir, comme le propose la ministre de la Justice dans l'article 488.

N° 13 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN
(en ordre subsidiaire)

Art. 488

Apporter les modifications suivantes:

A) au § 1er, au 2° proposé, après la première phrase, insérer la phrase suivante:

«L'adoption établie à l'étranger doit être approuvée et enregistrée par l'autorité centrale fédérale préalablement à la déclaration»;

B) au § 1er, au 2° proposé, dans la deuxième phrase, entre les mots «sa résidence principale en Belgique» et les mots «au moment de la déclaration», insérer les mots «, couverte par un séjour légal,».

C) au § 1er, compléter le 2°, proposé, par la phrase suivante:

«Les liens effectifs doivent être démontrés par des éléments concrets prouvant que l'étranger a eu des contacts réguliers avec son parent ou son adoptant belge pendant une période de 5 ans précédant la déclaration. Le Roi détermine, sur proposition des ministres de la Justice et de l'Intérieur, les preuves de contacts réguliers à produire».

den zonder dat hij in ons land verbleven heeft en zonder dat enige integratiewil of –bereidheid dient aangetoond te worden.

Wie ervan uitgaat dat een nationaliteitsverklaring een voldoende bewijs is van de integratiewil, kent niets van de dagelijkse realiteit. Terwijl andere EU-landen in hun nationaliteitswetgeving de voorbije jaren integratievoorwaarden invoerden of die aanvulden, blijft ons land vasthouden aan de fictie dat de aanvraag van de nationaliteit een voldoende bewijs is van integratie.

Bovendien ondermijnt artikel 12bis, § 1, 2° elk geloofwaardig migratiebeleid.

Het zou dus beter zijn artikel 12bis, § 1, 2°, op te heffen in plaats van het uit te breiden zoals de minister van Justitie in artikel 488 voorstelt.

Nr. 13 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 488

In dit artikel de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) in § 1 in het voorgestelde 2° na de eerste zin de volgende zin invoegen:

«De adoptie tot stand gekomen in het buitenland moet voorafgaand aan de verklaring door de Federale Centrale Autoriteit worden goedgekeurd en geregistreerd»;

B) In § 1 in het voorgestelde 2° in de tweede zin tussen de woorden «zijn hoofdverblijfplaats in België» en de woorden «hebben op het tijdstip van de verklaring» de woorden «, gedekt door een wettelijk verblijf» invoegen;

C) In § 1 het voorgestelde 2° aanvullen met de volgende zin:

«De werkelijke banden dienen aangetoond te worden aan de hand van concrete bewijzen van geregelde contacten tussen de vreemdeling en zijn Belgische ouder of adoptant gedurende 5 jaar voorafgaand aan de verklaring. De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, welke bewijzen van geregelde contacten dienen voorgelegd te worden ».

JUSTIFICATION

L'article 488, proposé, accorde également le bénéfice de l'article 12bis, §1er, 2°, à l'étranger dont l'un des adoptants possède la nationalité belge à la date de la déclaration.

Il serait bien entendu préférable d'abroger l'actuel article 12bis, §1er, 2°, car il permet à un étranger qui n'a encore jamais résidé dans notre pays, qui ne connaît aucune des langues nationales et ne connaît pas notre pays d'obtenir la nationalité belge pour lui-même et éventuellement pour ses enfants, sans devoir faire preuve d'une quelconque volonté d'intégration.

Celui qui prétend que la déclaration de nationalité constitue une preuve suffisante de la volonté d'intégration ne connaît rien à la réalité quotidienne. Alors que d'autres pays de l'UE ont inscrit ces dernières années des conditions d'intégration (supplémentaires) dans leur législation relative à la nationalité, la Belgique s'accroche à l'idée erronée que la demande de nationalité constitue une preuve d'intégration suffisante.

Il serait dès lors préférable d'abroger l'article 12bis, § 1er, 2°, au lieu d'en étendre la portée, comme le prévoit l'article 488. L'argument du ministre selon lequel l'actuel article 12bis, § 1er, 2°, instaure une différence de traitement injustifiée de l'étranger qui, en tant que mineur, a été adopté par une personne possédant la nationalité belge au moment de la déclaration, constitue un raisonnement fallacieux. Si l'obtention de la nationalité s'assouplit de plus en plus et est étendue à de nouvelles catégories d'étrangers, il y aura bien sûr plus de risques que l'on opère une distinction qui n'est pas (n'est plus) justifiée. Conséquence: la législation sur la nationalité est ouverte à de nouvelles catégories d'étrangers...

De plus, l'actuel article 12bis, § 1er, 2°, comporte des risques importants pour la sécurité. On sait depuis longtemps déjà que des actes faux ou falsifiés circulent dans certains pays. Cela a également été confirmé par le ministre des Affaires étrangères à la commission des Naturalisations. Ce problème se posera désormais avec d'autant plus d'acuité que le bénéfice de cette disposition est à présent étendu aux enfants adoptés. Tout comme il y a des mariages fictifs, il y a également des adoptions fictives. C'est pourquoi l'amendement prévoit que, si l'adoption a été établie à l'étranger, elle doit être approuvée et enregistrée par l'autorité centrale fédérale préalablement à la déclaration de nationalité pour pouvoir être acceptée et produire ses effets dans notre pays.

En outre, le présent amendement prévoit que la résidence du parent ou de l'adoptant dans notre pays doit être couverte par un séjour légal.

Enfin, la notion de «liens effectifs» devait être éclaircie. Comme prévu à l'article 488 et comme expliqué dans l'exposé des motifs, le contrôle de cette condition sera en réalité inexistant ou pourra facilement être contourné. C'est pourquoi l'amendement propose que les liens effectifs doivent être démontrés par des éléments concrets prouvant que l'étranger a eu des contacts réguliers avec son parent ou son adoptant belge pendant une période de 5 ans précédant la déclaration.

VERANTWOORDING

Het voorgestelde artikel 488 stelt artikel 12bis, § 1, 2°, ook open voor de vreemdeling van wie een adoptant de Belgische nationaliteit bezit op het tijdstip van de verklaring.

Het zou uiteraard beter zijn het huidige artikel 12bis, § 1, 2°, op te heffen omdat dit inhoudt dat een vreemdeling die nog nooit in ons land heeft verbleven, die geen landstaal kent en geen kennis heeft van ons land Belg kan worden en dan ook zijn eventuele kinderen nog eens Belg kan laten worden zonder dat enige integratiewil of – bereidheid dient aangetoond te worden.

Wie ervan uitgaat dat een nationaliteitsverklaring een voldoende bewijs is van de integratiewil, kent niets van de dagdagelijkse realiteit. Terwijl andere EU-landen in hun nationaliteitswetgeving de voorbije jaren integratievoorwaarden invoerden of die aanvulden, blijft ons land vasthouden aan de fictie dat de aanvraag van de nationaliteit een voldoende bewijs is van integratie.

Het zou dus beter zijn artikel 12bis, § 1, 2°, op te heffen in plaats van het uit te breiden zoals in artikel 488 wordt voorgesteld. Het argument van de minister dat het huidige artikel 12bis, § 1, 2°, een ongerechtvaardigd onderscheid inhoudt van de vreemdeling die als minderjarige geadopteerd is door een persoon die de Belgische nationaliteit bezit op het tijdstip van de verklaring is een drogredenering. Wanneer de nationaliteitsverwerving steeds soepeler wordt en uitgebreid wordt tot nieuwe categorieën vreemdelingen is de kans vanzelfsprekend groter dat een onderscheid wordt gemaakt dat niet (langer) gerechtvaardigd is. Gevolg: de nationaliteitswetgeving wordt opengesteld voor nieuwe categorieën vreemdelingen ...

Bovendien houdt het huidige artikel 12bis, § 1, 2°, grote veiligheidsrisico's in. Het is al langer bekend dat in sommige landen valse en vervalste akten circuleren. Dat is ook bevestigd door de minister van Buitenlandse Zaken aan de commissie voor de Naturalisaties. Zeker nu het artikel wordt opengesteld voor geadopteerde kinderen. Net zoals er schijnhuwelijken zijn, zijn er ook schijnadopties. Daarom bepaalt het amendement dat ingeval de adoptie tot stand gekomen is in het buitenland deze voorafgaand aan de nationaliteitsverklaring door de Federale Centrale Autoriteit dient goedgekeurd en geregistreerd te worden vooraleer ze hier aanvaard en uitwerking kan hebben.

Daarnaast bepaalt dit amendement dat het verblijf van de ouder of de adoptant in ons land gedekt dient te zijn door een wettelijk verblijf.

Tot slot dient de notie «werkelijke banden» verduidelijkt te worden. Zoals bepaald in artikel 488 en zoals toegelicht in de memorie zal de controle van deze voorwaarde in werkelijkheid onbestaand zijn of makkelijk kunnen omzeild worden. Daarom stelt het amendement voor dat de werkelijke banden dienen aangetoond te worden aan de hand van concrete bewijzen van geregelde contacten tussen de vreemdeling en zijn Belgische ouder of adoptant gedurende 5 jaar voorafgaand

Le Roi détermine, sur proposition des ministres de la Justice et de l'Intérieur, les preuves de contacts réguliers à produire.

N° 14 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN
(en ordre subsidiaire)

Art. 489

Dans l'article 12bis, § 2, alinéa 6, proposé, remplacer les mots «à compter de la déclaration faite devant l'officier de l'état civil visé à l'alinéa 1er» par les mots «à compter de l'accusé de réception établi par le procureur du Roi visé à l'alinéa 4».

JUSTIFICATION

Ce qui avait été affirmé clairement tant lors de l'examen de la loi du 1er mars 2000 que dans l'étude qui portait sur l'évaluation de la loi accélérant la procédure de naturalisation et qui avait été réalisée par les professeurs Caestecker et Rea, à savoir que le délai d'avis d'un mois ne serait pas applicable, a finalement été reconnu après 6 ans.

Le délai de contrôle de 4 mois commence à courir, pour les articles 11bis, 12bis et 13, à compter de la date de la déclaration faite devant l'officier de l'état civil, mais de ce fait, le procureur du Roi ne dispose plus de 4 mois: une semaine s'écoule certainement entre le dépôt de la déclaration et sa signature par l'officier de l'état civil et ensuite le dossier doit encore être envoyé au procureur du Roi. Entre l'envoi et la réception par le procureur, quelques jours peuvent également encore s'écouler.

C'est la raison pour laquelle le présent amendement propose de faire courir le délai de 4 mois à compter de la date de réception par le procureur du Roi, c.-à-d. au moment de la réception au parquet, et cette date peut être contrôlée.

Les problèmes de l'accusé de réception établi par le procureur du Roi ne sont pas dus, comme le suggère l'exposé des motifs, à une lenteur délibérée et inutile de la part du parquet, mais au délai d'avis d'un mois qui est inapplicable.

En outre, en cas de naturalisation, le délai d'avis ne commence à courir qu'à la réception par la Chambre. Pourquoi cette différence pour les articles 11bis, 12bis et 13? Dans la plupart des cas, la déclaration de naturalisation est remise à l'officier de l'état civil pour être envoyée à la Chambre.

aan de verklaring. De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, welke bewijzen van geregelde contacten dienen voorgelegd te worden.

Nr. 14 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN
(Amendement in ondergeschikte orde)

Art. 489

In het voorgestelde artikel 12bis, § 2, zesde lid, de woorden «vanaf de verklaring afgelegd door de ambtenaar van de burgerlijke stand bedoeld in het eerste lid» vervangen door de woorden «vanaf de ontvangstmelding door de procureur des Konings bedoeld in het vierde lid».

VERANTWOORDING

Wat reeds zowel bij de bespreking van de wet van 1 maart 2000 duidelijk werd gesteld als in het onderzoek gedaan over de evaluatie van de snel-Belg-wet door de professoren Caestecker en Rea, nl. dat adviestermijn van 1 maand niet werkbaar zou zijn, is eindelijk na 6 jaar doorgedrongen.

De controletermijn van 4 maanden begint voor art. 11bis, 12bis, en 13 te lopen vanaf datum verklaring voor de ambtenaar van de burgerlijke stand maar daardoor heeft de procureur des Konings geen 4 maanden meer: tussen het afleggen van de verklaring en het ondertekenen ervan door de ambtenaar van de burgerlijke stand verloopt zeker al een week en dan moet het dossier nog verzonden worden naar de procureur des Konings. Tussen het verzenden en ontvangen door de procureur kunnen ook nog een paar dagen verlopen.

Daarom stelt dit amendement voor de termijn van 4 maanden te laten aanvangen vanaf de datum van ontvangst door de procureur des Konings, d.i. bij ontvangst op het parket en dit is wel te controleren.

De problemen van de ontvangstmelding door de procureur des Konings zijn niet te wijten, zoals in de memorie van toelichting wordt gesuggereerd, aan bewuste en nodeloze vertraging bij het parket maar aan de onwerkbare adviestermijn van 1 maand.

Bovendien, in geval van naturalisatie begint de adviestermijn slechts te lopen bij ontvangst door de Kamer. Waarom dat verschil met de artikelen 11bis, 12bis en 13? In de meeste gevallen wordt de naturalisatieverklaring aan de ambtenaar van de burgerlijke stand overhandigd om naar de Kamer te worden gezonden.

N° 15 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 491

Remplacer cet article par la disposition suivante:

Art. 491. — *L'article 19 du même Code, modifié par la loi du 1er mars 2000, est remplacé par la disposition suivante:*

«Art. 19. — § 1er. La naturalisation peut être accordée par la Chambre des représentants à l'étranger qui, au moment de la demande, remplit les conditions suivantes:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;
- 2° avoir eu, pendant les cinq années qui précèdent, sa résidence principale dans le Royaume sur la base d'un titre de séjour régulier;
- 3° ne pas constituer de menace pour la société et ne manifester d'hostilité à l'égard de celle-ci;
- 4° pouvoir faire la preuve de sa volonté d'intégration;
- 5° pouvoir invoquer des circonstances exceptionnelles.

Peut être assimilée à la résidence légale en Belgique, où que la résidence principale soit censée être, la résidence en pays étranger lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer la nature de ces attaches et les conditions d'assimilation d'une résidence en pays étranger à une résidence légale en Belgique.

§ 2. La demande de naturalisation est faite devant l'officier de l'état civil du lieu où l'intéressé a sa résidence principale ou devant la Commission nationale d'acquisition de la nationalité ou est transmise au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge de sa résidence. L'officier de l'état civil ou le chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge transmet sans délai la déclaration et tous les documents qui lui ont été remis à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité belge. Cette déclaration est signée par le demandeur. La signature est précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Nr. 15 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 491

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 491. — Artikel 19 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, wordt vervangen als volgt:

«Art. 19. — § 1. De naturalisatie kan door de Kamer van volksvertegenwoordigers worden verleend aan de vreemdeling die op het tijdstip van het verzoek voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
- 2° gedurende de vijf voorafgaande jaren in het Rijk zijn hoofdverblijf hebben op basis van een regelmatige verblijfstitel;
- 3° geen bedreiging vormen voor de samenleving en geen blijk geven van vijandigheid tegenover de samenleving;
- 4° zijn integratiebereidheid kunnen bevestigen;
- 5° uitzonderlijke omstandigheden kunnen invoeren.

Verblijf in het buitenland kan met een wettelijk verblijf in België, waar ook de hoofdverblijfplaats geacht wordt te zijn, worden gelijkgesteld, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de aard van deze band met België en de voorwaarden voor gelijkstelling van het verblijf in het buitenland met een wettelijk verblijf in België nader bepalen.

§ 2. Het verzoek tot naturalisatie wordt gericht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of aan de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging of wordt overhandigd aan het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post van zijn verblijfplaats. De ambtenaar van de burgerlijke stand of het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post zendt de verklaring en alle aan hem overhandigde stukken onverwijld naar de Nationale commissie voor de Nationaliteitsverkrijging.

Het verzoek wordt door de aanvrager ondertekend. De handtekening wordt voorafgegaan door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration de nationalité ou à la déclaration d'option pour apporter la preuve que les conditions prévues au § 1er, 1° et 2°. L'intéressé peut joindre à sa déclaration tous les documents qu'il juge utiles pour la justifier.

Sans préjudice de tous les autres moyens, l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration aux conditions et de la manière prévues à l'article 12bis, § 5.

§ 3. Le ministère public et la Sûreté de l'État vérifient, à la demande de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité et aux conditions et de la manière prévues à l'article 21ter, § 2, si l'intéressé constitue une menace pour la société ou manifeste de l'hostilité à l'égard de celle-ci et l'Office des étrangers vérifie s'il satisfait aux conditions de résidence.

§ 4. La Chambre des représentants détermine, par voie de directives générales, les circonstances exceptionnelles qui peuvent être invoquées. Celles-ci concernent notamment la situation particulière dans laquelle peut se trouver l'intéressé et son attachement à la Belgique ou l'intérêt que l'octroi éventuel de la nationalité peut présenter pour la Belgique.

Avant d'arrêter ces directives générales, la Chambre des représentants demande aux ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions de donner leur avis à ce sujet. Ces directives sont publiées au Moniteur belge.

§ 5. La Chambre des représentants décide de l'octroi de la naturalisation de la manière prévue dans son règlement. L'acte de naturalisation, adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur la proposition du ministre de la Justice, est publié au Moniteur belge. Cet acte sortira ses effets à compter du jour de cette publication.».

JUSTIFICATION

En vertu du nouvel article 19, peut entamer la procédure de naturalisation l'étranger qui remplit les conditions en matière d'option mais ne dispose pas d'un permis de séjour de durée illimitée et qui peut invoquer des circonstances exceptionnelles indiquant l'attachement durable du demandeur à la société belge, ou au cas où le demandeur revêt une importance particulière pour la société belge. Ces conditions sont

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, welke akten en stavingstukken bij het verzoek tot naturalisatie moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden van § 1, 1° en 2°. De belanghebbende kan alle documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verklaring voegen.

Onverminderd alle andere middelen kan de belanghebbende zijn integratiebereidheid bewijzen onder de voorwaarden en op de wijze zoals bepaald in artikel 12bis, § 5.

§ 3. Op verzoek van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging en onder de voorwaarden en op de wijze bepaald in artikel 21ter, § 2, onderzoeken het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat of de belanghebbende een bedreiging vormt voor de samenleving of blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving en de Dienst Vreemdelingenzaken of hij voldoet aan de voorwaarden inzake verblijf.

§ 4. De Kamer van volksvertegenwoordigers bepaalt bij wijze van algemene richtlijnen welke uitzonderlijke omstandigheden kunnen ingeroepen worden. Deze hebben onder meer betrekking op de bijzondere situatie waarin de belanghebbende zich kan bevinden en zijn gehechtheid aan België bewijzen of het belang dat België kan hebben bij een eventuele verlening van de nationaliteit.

Alvorens deze algemene richtlijnen vast te stellen, verzoekt de Kamer van volksvertegenwoordigers de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, hieromtrent een advies uit te brengen. Deze richtlijnen worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

§ 5. De Kamer van volksvertegenwoordigers beslist over het verlenen van de naturalisatie op de wijze bepaald in haar reglement. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze akte heeft uitwerking te rekenen van de dag van die bekendmaking.».

VERANTWOORDING

Krachtens het nieuwe artikel 19 komt voor de naturalisatieprocedure in aanmerking de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden inzake de nationaliteitskeuze maar niet beschikt over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur en die uitzonderlijke omstandigheden kan invoeren die wijzen op de duurzame gehechtheid van de verzoeker aan de Belgische samenleving, of in geval verzoeker een bijzondere betekenis

déterminées à l'alinéa 1er du nouvel article 19. Il est prévu, à l'alinéa 2, que la résidence en pays étranger peut être assimilée à la résidence en Belgique, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut déterminer la nature de ces attaches.

Il est également prévu que la demande de naturalisation peut être faite de trois manières: elle peut être adressée à l'officier de l'état civil ou à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité ou elle peut être remise au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire de sa résidence.

La demande de naturalisation doit être signée par le demandeur et la signature doit être précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la demande de naturalisation pour apporter la preuve qu'il est satisfait aux conditions prévues au §1er. L'intéressé peut joindre à sa déclaration tous les documents qu'il juge utiles pour la justifier.

La volonté d'intégration se manifeste par la connaissance suffisante d'une des langues nationales ou par les efforts consentis pour l'apprendre. Sans préjudice de tous les autres moyens, l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration aux conditions et de la manière prévues dans la procédure d'option.

La Chambre des représentants peut préciser, dans des directives générales, publiées au *Moniteur belge*, quelles sont les circonstances exceptionnelles dont il est question au § 1er. Il est tenu compte, en la matière, de la situation particulière dans laquelle se trouve l'intéressé et de l'intérêt que l'éventuel octroi de la nationalité peut avoir pour la Belgique.

Étant donné que l'octroi de la nationalité à une personne qui ne dispose pas d'un permis de séjour de durée illimitée pourrait éventuellement influencer la politique d'immigration, il est proposé que, notamment, le ministre qui est compétent pour cette politique donne à la Chambre son avis à ce sujet.

Comme prévu au § 4, c'est la Chambre des représentants qui décide de l'octroi de la naturalisation et qui prévoit dans son règlement de quelle manière elle le fait. Après que l'acte de naturalisation a été adopté par la Chambre, il est sanctionné par le Roi et publié au *Moniteur belge* sur la proposition du ministre de la Justice.

heeft voor de Belgische samenleving. In het eerste lid van het nieuwe artikel 19 worden deze voorwaarden bepaald. In het tweede lid wordt bepaald dat verblijf in het buitenland met verblijf in België kan worden gelijkgesteld wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan deze band nader bepalen.

Tevens wordt bepaald dat het verzoek tot naturalisatie op drie manieren kan gedaan worden: het kan gericht worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand of aan de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging of het kan worden overhandigd aan het hoofd van de diplomatieke zending of consulaire post van zijn verblijfplaats.

Het naturalisatieverzoek moet door de aanvrager worden ondertekend en de handtekening dient voorafgegaan te worden door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven».

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben welke akten en stavingstukken bij het verzoek tot naturalisatie moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden in § 1. De belanghebbende kan alle documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verklaring voegen.

De integratiebereidheid heeft zoals bij de nationaliteitskeuze betrekking op een voldoende kennis van één van de landstalen of voldoende inspanningen doen om deze te leren. Onverminderd alle andere middelen kan de belanghebbende zijn integratiebereidheid bewijzen onder de voorwaarden en op de wijze zoals bepaald in de procedure van nationaliteitskeuze.

Verder wordt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers de mogelijkheid geboden om de uitzonderlijke omstandigheden waarvan sprake in de eerste paragraaf te verduidelijken in algemene richtlijnen, die in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Hierbij wordt rekening gehouden met de bijzondere situatie waarin de belanghebbende zich bevindt en met het belang dat België kan hebben bij een eventuele verlening van de nationaliteit. Omdat het verlenen van de nationaliteit aan iemand die niet over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur beschikt mogelijkwijze het migratiebeleid kan beïnvloeden, wordt voorgesteld dat onder andere de minister die voor dit beleid bevoegd is, de Kamer hieromtrent adviseert.

Zoals bepaald in de vierde paragraaf is het de Kamer van volksvertegenwoordigers die beslist over het verlenen van de nationaliteit en in haar reglement bepaalt op welke wijze ze dit doet. Nadat de akte van naturalisatie door de Kamer is aangenomen wordt ze bekrachtigd door de Koning en op voordracht van de minister van Justitie in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

N° 16 DE MME VAN DER AUWERA ET
M. VANDEURZEN
(en ordre subsidiaire)

Art. 491

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 491. — Dans l'article 19, alinéa 1er, du même Code, les mots «avoir fixé sa résidence principale en Belgique depuis au moins trois ans» sont remplacés par les mots «avoir fixé sa résidence principale, couverte par un séjour légal, depuis au moins cinq ans de manière ininterrompue en Belgique.»

JUSTIFICATION

La modification de l'article 491 proposée dans le texte néerlandais est incompréhensible. Elle signifie que l'on entre en ligne de compte pour la naturalisation si l'on répond à l'une des deux conditions suivantes: soit avoir au moins 18 ans, soit pouvoir faire valoir trois années de résidence principale en Belgique couvertes par un séjour légal ! Le texte français diffère du texte néerlandais et est sans doute correct: avoir au moins 18 ans et (et non soit) pouvoir faire valoir trois années de résidence principale en Belgique couvertes par un séjour légal.

Supposer que le texte français est le bon, ce texte constitue aussi un assouplissement par rapport à l'actuel article 19, qui prévoit que l'étranger doit avoir fixé sa résidence principale en Belgique «depuis» au moins trois ans, ce qui signifie pendant les trois années qui précèdent la demande de naturalisation.

Tant dans le texte français que dans le texte néerlandais de l'article 491 proposé, les mots «*sedert*» et «*depuis*» ont été supprimés. En d'autres termes, l'étranger ne doit pas, au moment de sa demande de naturalisation, avoir fixé sa résidence principale en Belgique depuis trois ans de manière ininterrompue. S'il peut prouver qu'il a fixé, dans le passé, sa résidence principale dans notre pays pendant trois ans, il répond à la condition de séjour !

Cela représente un assouplissement supplémentaire en plus des assouplissements déjà considérables de la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation de mars 2000.

De plus, l'exigence de trois ans de séjour est la plus courte durée de séjour exigée pour la naturalisation dans les pays de l'Union européenne.

En guise d'illustration, voici la durée de séjour exigée pour la naturalisation dans 15 pays de l'Union européenne:

- l'Autriche: 10 ans (pour certains groupes, une exception est prévue, et la durée de séjour est de 4 ans (pour les mineurs) ou de 5 ans (pour les adultes);
- la Finlande: 6 ans
- la France: 5 ans

Nr. 16 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE
HEER VANDEURZEN
(Amendement in ondergeschikte orde)

Art. 491

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 491. — In artikel 19, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden «sedert ten minste drie jaar zijn hoofdverblijf in België hebben gevestigd» vervangen door de woorden «sedert ten minste vijf jaar onafgebroken zijn hoofdverblijf, gedekt door een wettelijk verblijf, in België hebben gevestigd».

VERANTWOORDING

De wijziging voorgesteld in de Nederlandse tekst van artikel 491 is onbegrijpelijk. Ze betekent dat men in aanmerking komt voor de naturalisatie als men aan één van de volgende twee voorwaarden voldoet: hetzij tenminste 18 jaar oud zijn hetzij zich kunnen beroepen op drie jaar hoofdverblijfplaats gedekt door een wettelijk verblijf! De Franse tekst verschilt van de Nederlandse tekst en is wellicht de juiste: ten minste 18 jaar oud zijn en (en niet hetzij) zich kunnen beroepen op drie jaar hoofdverblijfplaats gedekt door een wettelijk verblijf.

In de veronderstelling dat de Franse tekst de juiste is, is ook deze tekst een versoepeling t.o.v. het huidige artikel 19, dat bepaalt dat de vreemdeling «sedert» ten minste 3 jaar zijn hoofdverblijf in België moet hebben gevestigd, d.w.z. gedurende 3 jaar voorafgaand aan het naturalisatieverzoek.

In het voorgestelde artikel 491, zowel in de Franse tekst als in de Nederlandse tekst, zijn de woorden «*sedert*» en «*depuis*» weggefallen. Met andere woorden, de vreemdeling hoeft op het moment van zijn naturalisatieverzoek geen drie jaar onafgebroken in ons land zijn hoofdverblijf te hebben gevestigd. Als hij kan aantonen dat hij in het verleden drie jaar zijn hoofdverblijf in ons land heeft gehad, voldoet hij aan de verblijfsvoorwaarde!

Naast de reeds aanzienlijke versoepelingen van de snel-Belgwet van maart 2000 is dit nog eens een bijkomende versoepeling.

Bovendien is de vereiste van 3 jaar verblijf de kortste verblijfsduur voor de naturalisatie in de EU-landen.

Ter illustratie de vereiste verblijfsduur voor de naturalisatie in 15 EU-landen:

- Oostenrijk: 10 jaar (voor bepaalde groepen is er een uitzondering en is de verblijfsduur 4 jaar (voor minderjarigen) of 5 jaar (voor volwassenen);
- Finland: 6 jaar
- Frankrijk 5 jaar

- l'Allemagne: 8 ans
- la Grèce: 10 ans
- l'Irlande: 4 ans
- l'Italie: 10 ans
- le Luxembourg: 5 ans
- les Pays-Bas: 5 ans; pour certaines catégories, 10 ou 15 ans
- le Portugal: 10 ans
- l'Espagne: 10 ans
- la Suède: 5 ans
- le Royaume-Uni: 5 ans.

C'est pourquoi nous proposons, dans notre amendement, de porter la durée de séjour exigée à cinq ans.

La courte durée de séjour de 3 ans prévue dans la loi instaurant une procédure accélérée de naturalisation, qui est maintenue dans le projet, fait de la naturalisation la procédure la plus attrayante pour un grand nombre d'étrangers. Toutefois, la naturalisation n'est pas un droit subjectif, mais une faveur, avec tous les inconvénients qui s'ensuivent.

N° 17 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 491bis (nouveau)

Insérer un art. 491bis, libellé comme suit:

«Art. 491bis. — L'article 21 du même Code, modifié par la loi du 6 août 1993, est abrogé.».

JUSTIFICATION

Le présent amendement est le corollaire de l'amendement qui remplace l'article 19 du Code de la nationalité.

N° 18 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 492

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Le présent amendement est le corollaire de l'amendement qui abroge l'article 21 du Code de la nationalité belge.

- Duitsland: 8 jaar
- Griekenland: 10 jaar
- Ierland: 4 jaar
- Italië: 10 jaar
- Luxemburg: 5 jaar
- Nederland: 5 jaar; voor bepaalde categorieën 10 of 15 jaar
- Portugal: 10 jaar
- Spanje: 10 jaar
- Zweden: 5 jaar
- Verenigd Koninkrijk: 5 jaar

Daarom stellen we in het amendement voor om de vereiste verblijfsduur te brengen op 5 jaar.

De korte verblijfsduur van 3 jaar zoals bepaald in de snel-Belgwet en die in het ontwerp wordt behouden, maakt dat voor veel vreemdelingen de naturalisatie de aantrekkelijkste procedure is. De naturalisatie is evenwel geen subjectief recht, maar een gunst met alle nadelen van dien.

Nr. 17 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 491bis (nieuw)

Een artikel 491bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 491bis. — Artikel 21 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993, wordt opgeheven.».

VERANTWOORDING

Dit amendement is het logische gevolg van het amendement dat artikel 19 WBN vervangt.

Nr. 18 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 492

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement is het logische gevolg van het amendement dat artikel 21 WBN opheft.

N° 19 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 492ter (nouveau)

Insérer un article 492ter, libellé comme suit:

«Art. 492ter. — Il est inséré, au chapitre III du même code, une section VI, libellée comme suit:

«Section VI. Commission nationale de l'acquisition de la nationalité.

«Art. 21bis. — § 1er. Il est institué une Commission nationale de l'acquisition de la nationalité. Cette commission est un organe administratif doté du pouvoir de décision et d'avis que lui confère la présente loi.

§ 2. La Commission nationale de l'acquisition de la nationalité se compose de sept chambres au maximum, dont au moins deux chambres néerlandophones, deux chambres francophones et deux chambres bilingues, ainsi que d'un secrétariat.

§ 3. Chaque chambre se compose de cinq membres, à savoir:

1° deux membres désignés parmi les anciens juges, conseillers, conseillers d'État ou auditeurs du pouvoir judiciaire ou de la juridiction administrative;

2° deux membres désignés parmi les avocats inscrits depuis plus de dix ans au tableau de l'ordre des avocats ou parmi les personnes qui sont chargées ou ont été chargées d'enseigner le droit dans une université belge ou une université située dans l'Union européenne;

3° un délégué d'une organisation agréée oeuvrant dans le domaine de l'animation socio-éducative ou de l'intégration locale.

§ 4. Un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres fixe le mode de désignation des membres de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité, les règles de procédure et de fonctionnement de la commission, ainsi que les moyens d'enquête dont elle dispose.

§ 5. Le président général, le vice-président, les présidents de chambre et les autres membres de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité sont nommés par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur présentation des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions. La durée du mandat est de quatre ans. Il est renouvelable une fois.

Nr. 19 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 492ter (nieuw)

Een artikel 492ter invoegen, luidend als volgt:

«Art. 492ter. — In Hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek wordt een Afdeling VI ingevoegd als volgt:

«Afdeling VI. De Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging»:

«Art. 21bis. — § 1. Er wordt een Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging opgericht. Deze commissie is een bestuursorgaan dat de bevoegdheid van beslissing en advies heeft die hem door deze wet wordt toegekend.

§ 2. De Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging bestaat uit ten hoogste zeven kamers, waaronder minstens twee Nederlandstalige, twee Franstalige kamers en twee tweetalige kamers, en een secretariaat.

§ 3. Elk van de kamers bestaat uit vijf leden, te weten:

1° twee leden aangewezen onder de gewezen rechters, raadsleden, staatsraden of auditeurs van de rechterlijke macht of van de administratieve rechtsmacht;

2° twee leden aangewezen onder de advocaten die meer dan tien jaar ingeschreven staan op het tableau van de Orde van advocaten of de personen die belast zijn of geweest zijn het recht te onderwijzen aan een Belgische universiteit of een universiteit gelegen in de Europese Unie;

3° één afgevaardigde van een erkende organisatie actief in het domein van de samenlevingsopbouw of de lokale integratiesector.

§ 4. Een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepaalt de wijze van aanstelling van de leden van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging, de procedure- en werkingsregels, als ook de onderzoeksmiddelen waarover zij beschikt.

§ 5. De algemene voorzitter, de ondervoorzitter, de kamervoorzitters en de andere leden van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging worden op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben benoemd bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Hun mandaat duurt vier jaar. Het is eenmaal vernieuwbaar.

Art. 21ter. — § 1er. L'officier de l'état civil compétent ou le chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge transmet sans délai, à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité, la déclaration de nationalité visée à l'article 12bis, § 1er, la déclaration d'option visée à l'article 12bis, § 2, ou la demande de naturalisation visée à l'article 9, § 2.

§ 2. La Commission nationale de l'acquisition de la nationalité transmet la déclaration de nationalité, la déclaration d'option et la demande de naturalisation, pour avis circonstancié, au parquet du tribunal de première instance de la résidence principale du demandeur, à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État. Si la demande a été adressée au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge, le parquet fédéral est compétent pour émettre un avis circonstancié sur la demande.

La Commission nationale peut demander des informations supplémentaires au procureur du Roi et à toutes les autres autorités.

Le ministère public, l'Office des étrangers et la Sûreté de l'État et toutes les autres autorités disposent de deux mois après avoir pris connaissance de la demande d'avis ou après la fourniture d'informations, pour émettre leur avis ou communiquer les informations. À défaut d'avis rendu dans ce délai, l'avis est censé être favorable. Si l'autorité concernée néglige de fournir les informations au cours de la même période, la procédure est poursuivie. Si le ministère public, l'Office des étrangers et la Sûreté de l'État et toutes les autres autorités ne sont pas en mesure, à la suite d'une demande d'avis, de rendre un avis adéquat ou de fournir les informations demandées dans les deux mois, ils peuvent le notifier par écrit à la Commission nationale. Cette notification suspend le délai d'avis pendant deux mois au maximum. Le délai d'avis ne peut être suspendu qu'à deux reprises.

§ 3. Après avoir entendu l'intéressé et examiné les avis, la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité statue sur l'acquisition de la nationalité sur la base de la déclaration de nationalité ou de la déclaration d'option.

La Commission nationale de l'acquisition de la nationalité informe l'intéressé de sa décision, par lettre recommandée à la poste. Si la nationalité est octroyée à l'intéressé, la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité publie cette décision au Moniteur belge.

Art. 21ter. — § 1. De nationaliteitsverklaring, zoals bedoeld in artikel 12bis, § 1, of de verklaring van nationaliteitskeuze, zoals bedoeld in artikel 12bis, § 2, of het verzoek tot naturalisatie, zoals bedoeld in artikel 19, § 2, wordt door de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand of het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post onverwijld doorgestuurd naar de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

§ 2. De Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging zendt de nationaliteitsverklaring, de verklaring van nationaliteitskeuze en het verzoek tot naturalisatie voor een omstandig advies naar het parket van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied waarin de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft, de dienst Vreemdelingenzaken en de dienst Veiligheid van de Staat. Ingeval het verzoek gericht werd aan het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post, is het federale parket voor het verlenen van een omstandig advies over de aanvraag bevoegd.

De Nationale commissie kan bijkomende inlichtingen opvragen bij elke procureur des Konings en bij alle andere overheden.

Het openbaar ministerie, de dienst Vreemdelingenzaken en de dienst Veiligheid van de Staat en alle andere overheden beschikken over twee maanden, vanaf de kennisname van het verzoek tot advies of het verschaffen van inlichtingen, om hun advies uit te brengen of de inlichtingen mede te delen. Bij gebreke aan een advies binnen deze termijn, wordt het geacht gunstig te zijn. Indien de betrokken overheid in diezelfde periode nalaat de inlichtingen te verschaffen, wordt de procedure verdergezet. Indien het openbaar ministerie, de dienst Vreemdelingenzaken en de dienst Veiligheid van de Staat en alle andere overheden met betrekking tot een adviesaanvraag niet in staat zijn om een behoorlijk advies uit te brengen of niet in staat zijn de gevraagde inlichtingen te verschaffen binnen twee maanden, kunnen zij dit schriftelijk melden aan de Nationale commissie. Deze melding schorst de termijn voor maximum twee maanden. De termijn kan slechts tweemaal geschorst worden.

§ 3. Na de belanghebbende te hebben gehoord en de adviezen en inlichtingen te hebben onderzocht, beslist de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging over de verkrijging van de nationaliteit op grond van de nationaliteitsverklaring of verklaring van nationaliteitskeuze.

De Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging geeft bij een ter post aangetekende brief kennis van haar beslissing aan de belanghebbende. Indien de nationaliteit wordt toegekend aan de belanghebbende, wordt deze beslissing door de Nationale com-

Cette décision sortit ses effets à compter du jour de sa publication.

Les avis du ministère public, de la Sûreté de l'État et de l'Office des étrangers et toutes les autres informations obtenues peuvent être consultés par l'intéressé, sauf si la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité estime que la consultation représenterait un danger pour la sécurité de la société ou celle de certaines personnes, ou qu'elle pourrait influencer une information ou une instruction.

La Commission nationale de l'acquisition de la nationalité communique la déclaration d'option, ainsi que son avis, à la Chambre des représentants, si le demandeur ne satisfait pas aux conditions prévues à l'article 12bis, § 2, 3°, et que l'intéressé en fait la demande. Il complète, le cas échéant, sa demande en précisant les circonstances exceptionnelles qu'il entend invoquer. La communication à la Chambre des représentants tient lieu de demande de naturalisation.

§ 4. La Commission nationale de l'acquisition de la nationalité traite la demande de naturalisation comme une déclaration de nationalité ou une déclaration d'option si l'intéressé satisfait aux conditions de base prévues aux articles 12bis, § 1er ou § 2.

La Commission nationale de l'acquisition de la nationalité communique, dans un délai maximum de trois mois, les demandes de naturalisation qu'elle ne peut traiter conformément à l'alinéa précédent ainsi qu'un avis circonstancié à la Chambre des représentants, qui statue sur cette demande selon les modalités prévues par son Règlement.

§ 5. Dans un délai de 30 jours à compter de la réception de la décision négative de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité, dans le cas d'une déclaration de nationalité ou d'une déclaration d'option, l'intéressé pourra demander à la Commission nationale, par lettre recommandée à la poste, de communiquer son dossier au tribunal de première instance. Le tribunal de première instance de Bruxelles statue sur le bien-fondé de la décision.».

JUSTIFICATION

En vertu du présent amendement, il est inséré, au chapitre III du Code de la nationalité belge, une section VI définissant la compétence, la composition, la mission et la méthode de travail de la future Commission nationale de l'acquisition de la nationalité.

missie voor de nationaliteitsverkrijging bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze beslissing heeft uitwerking te rekenen van de dag van die bekendmaking.

De adviezen van het openbaar ministerie, de dienst Veiligheid van de Staat en de dienst Vreemdelingenzaken en alle andere bekomen inlichtingen zijn ter inzage van de belanghebbende, tenzij de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging van oordeel is dat het verlenen van inzage een gevaar betekent voor de veiligheid van de samenleving of voor bepaalde personen, of een opsporings- of gerechtelijk onderzoek kan beïnvloeden.

De Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging verzendt de verklaring van nationaliteitskeuze met haar advies naar de Kamer van volksvertegenwoordigers wanneer de aanvrager niet voldoet aan de voorwaarde bedoeld in artikel 12bis, § 2, 3°, als de belanghebbende daarom verzoekt. Hij vult zijn verzoek desgevallend aan met de uitzonderlijke omstandigheden die hij wil invoeren. De overzending aan de Kamer van volksvertegenwoordigers geldt als een verzoek tot naturalisatie.

§ 4. Het verzoek tot naturalisatie wordt door de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging behandeld als een nationaliteitsverklaring of verklaring van nationaliteitskeuze wanneer de betrokkene voldoet aan de grondvoorwaarden bedoeld in artikel 12bis, § 1 of § 2.

De naturalisatieverzoeken die niet overeenkomstig het vorig lid door de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging kunnen worden behandeld, worden binnen een termijn van ten hoogste 3 maanden door de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging met een omstandig gemotiveerd advies overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers die hierover beslist op de wijze bepaald in haar reglement.

§ 5. Binnen 30 dagen na de ontvangst van de negatieve beslissing van de Nationale commissie voor de verkrijging van de nationaliteit in het geval van een nationaliteitsverklaring of een verklaring van nationaliteitskeuze kan de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief de Nationale commissie verzoeken zijn dossier over te zenden aan de rechtbank van eerste aanleg. De rechtbank van eerste aanleg te Brussel doet uitspraak over de gegrondheid van de beslissing.».

VERANTWOORDING

Krachtens dit amendement wordt in hoofdstuk III van het WBN een afdeling VI ingevoegd die de bevoegdheid, de samenstelling, de opdracht, en de werkwijze van de op te richten Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging omschrijft.

Cette commission peut être qualifiée d'organe administratif habilité à prendre des décisions contraignantes unilatérales et est, en tant que telle, tenue au respect de tous les principes de bonne administration.

Conformément au § 1er du nouvel article 21 *bis*, cette commission est un organe administratif ayant un pouvoir de décision pour ce qui est des déclarations de nationalité et d'option, ainsi qu'un pouvoir consultatif à l'intention de la Chambre des représentants pour ce qui est des demandes de naturalisation.

Les §§ 2 et 3 du nouvel article 21 *bis* concernent la composition de la commission nationale. Celle-ci se compose de sept chambres au maximum, dont au moins deux chambres néerlandophones, deux chambres francophones et deux chambres bilingues, et est assistée par un secrétariat. Chaque chambre compte cinq membres: deux membres désignés parmi les anciens membres, juges, conseillers, conseillers d'État ou auditeurs du pouvoir judiciaire ou de la juridiction administrative, deux membres désignés parmi les avocats inscrits depuis plus de dix ans au tableau de l'ordre des avocats ou parmi les personnes qui sont ou ont été chargées d'enseigner le droit dans une université belge ou une université située dans l'Union européenne et un représentant d'une organisation gouvernementale agréée oeuvrant dans le domaine de l'animation socioéducative ou de l'intégration locale.

Le § 4 du nouvel article 21 *bis* dispose que le mode de désignation des membres de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité est fixé par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les règles de procédure et de fonctionnement, ainsi que les moyens d'enquête dont dispose la commission, sont également fixés par un arrêté royal.

Conformément au § 5 du nouvel article 21 *bis*, le président général, le vice-président, les présidents de chambre et les autres membres de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité sont nommés sur la présentation des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Leur mandat dure quatre ans et est renouvelable une fois.

Le nouvel article 21 *ter* définit la procédure que suit la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité pour traiter la déclaration de nationalité, la déclaration d'option et la demande de naturalisation et prendre une décision en la matière, ainsi que pour rendre un avis à la Chambre des représentants dans le cas d'une demande de naturalisation.

Il est prévu au § 1er du nouvel article 21 *ter* que la déclaration de nationalité, la déclaration d'option et la demande de naturalisation sont transmises sans délai à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité par l'officier compétent de l'état civil.

Le § 2 prévoit en son alinéa 1er que la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité transmet la déclaration de nationalité, la déclaration d'option et la demande de naturalisation au parquet du tribunal de première instance de la résidence principale du demandeur, à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État, pour avis circonstancié. La Commission nationale peut, si elle l'estime nécessaire, demander des

Deze commissie is te kwalificeren als een bestuursorgaan dat bevoegd is voor het nemen van eenzijdig bindende beslissingen en is als dusdanig gebonden door alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Overeenkomstig de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 21 *bis* is deze commissie een bestuursorgaan met een beslissingsbevoegdheid in het geval van de nationaliteitsverklaring en –keuze, en een adviserende bevoegdheid ten overstaan van de Kamer van volksvertegenwoordigers in het geval van een verzoek om naturalisatie.

De tweede paragraaf en de derde paragraaf van het nieuwe artikel 21 *bis* handelen over de samenstelling van de Nationale commissie. Deze bestaat uit ten hoogste zeven kamers, waaronder minstens twee Nederlandstalige, twee Franstalige en twee tweetalige kamers en wordt bijgestaan door een secretariaat. Elke kamer is samengesteld uit vijf leden: twee leden aangewezen onder de gewezen leden, rechters, raadsleden, staatsraden of auditeurs van de rechterlijke macht of van de administratieve rechtsmacht, twee leden aangewezen onder de advocaten die meer dan tien jaar ingeschreven staan op het tableau van de Orde van advocaten of de personen die belast zijn of geweest zijn het recht te onderwijzen aan een Belgische universiteit of een universiteit gelegen in de Europese Unie, één afgevaardigde van een erkende gouvernementele organisatie actief in het domein van de samenlevingsopbouw of de lokale integratie.

De vierde paragraaf van het nieuwe artikel 21 *bis* stipuleert dat de wijze van aanstelling van de leden van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging wordt bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Tevens worden in een koninklijk besluit de procedure en werkingsregels, evenals de onderzoeksmiddelen waarover de commissie beschikt, vastgesteld.

Conform de vijfde paragraaf van het nieuwe artikel 21 *bis* worden de algemene voorzitter, de ondervoorzitter, de kamer-voorzitters en de andere leden van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging op voordracht van ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben benoemd bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Hun mandaat duurt vier jaar en is eenmaal vernieuwbaar.

In het nieuwe artikel 21 *ter* wordt de procedure beschreven volgens dewelke de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging de nationaliteitsverklaring, de verklaring van nationaliteitskeuze en het verzoek tot naturalisatie behandelt en hierover een beslissing neemt, en volgens dewelke de commissie een advies verleent aan de Kamer van volksvertegenwoordigers in geval van een verzoek tot naturalisatie.

In de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 21 *ter* wordt bepaald dat de nationaliteitsverklaring, de verklaring van nationaliteitskeuze, en het verzoek tot naturalisatie door de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand onverwijld wordt doorgestuurd naar de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

De tweede paragraaf bepaalt in zijn eerste lid dat de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging de nationaliteitsverklaring, de verklaring van nationaliteitskeuze en het verzoek tot naturalisatie voor een omstandig advies verzendt naar het parket van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied waarin de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft, de dienst Vreemdelingenzaken en de dienst Veiligheid van de

informations complémentaires au procureur du Roi ou à toute autre autorité.

L'alinéa 2 de ce paragraphe prévoit que le ministère public, la Sûreté de l'État et toutes les autres autorités disposent de deux mois après avoir pris connaissance de la demande d'avis ou d'informations, pour émettre leur avis ou communiquer les informations. En l'absence de réaction dans ce délai, l'avis est censé être favorable. Si les autorités chargées de donner un avis ne sont pas en mesure de rendre un avis adéquat ou de fournir les informations dans les deux mois, elles peuvent le notifier par écrit à la Commission nationale. Cette notification suspend le délai d'avis pendant deux mois au maximum. Le délai d'avis ne peut être suspendu qu'à deux reprises. Le § 3 du nouvel article 21 *ter* prévoit que la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité entend l'intéressé et examine les avis et informations précités, pour statuer ensuite sur l'acquisition de la nationalité.

Cette décision est notifiée à l'intéressé par lettre recommandée à la poste. Si la nationalité est conférée, la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité publie cette décision au *Moniteur belge*. Cette décision produit ses effets à compter du jour de sa publication.

Les avis du ministère public, de la Sûreté de l'État et de l'Office des étrangers ainsi que toutes les autres informations peuvent être consultés par l'intéressé, sauf si la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité estime que cette autorisation de consultation représente un danger pour la sécurité de la société ou pour certaines personnes, ou pourrait influencer une information ou une instruction.

Si l'intéressé ne satisfait pas aux conditions requises pour la déclaration d'option en ce qui concerne la durée du titre de séjour, la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité transmet, à sa demande, la déclaration d'option, ainsi que son avis, à la Chambre des représentants. La transmission à la Chambre des représentants vaut demande de naturalisation.

Conformément au § 4, la demande de naturalisation est examinée par la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité et considérée comme une déclaration de nationalité ou une déclaration d'option si l'intéressé satisfait aux conditions de base prévues pour la procédure en la matière.

Les autres demandes de naturalisation sont transmises dans un délai maximum de trois mois, avec un avis circonstancié, par la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité à la Chambre des représentants, qui statue sur ces demandes selon les modalités prévues dans son Règlement.

Le § 5 du nouvel article 21 *ter* prévoit que, dans un délai de trente jours à compter de la réception de la décision négative de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité, en cas de déclaration de nationalité ou de déclaration d'option, l'intéressé peut demander, par lettre recommandée à la poste, à la Commission nationale de transmettre son dossier au tribunal de première instance de Bruxelles. La proposition choisit en effet de réserver les litiges relatifs à l'acquisition de la nationalité au pouvoir judiciaire et de centraliser ces litiges au tribunal de première instance de Bruxelles. Celui-ci statue

Staat. De Nationale commissie kan wanneer ze dit nodig acht bijkomende inlichtingen opvragen bij de procureur des Konings of bij eender welke andere overheid.

Het tweede lid van deze paragraaf bepaalt dat het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat en alle andere overheden vanaf de kennisname van het verzoek tot advies/inlichting over twee maanden beschikken om hun advies uit te brengen of de informatie te verschaffen. Bij gebreke aan een reactie binnen deze termijn, wordt het advies geacht gunstig te zijn. Indien de adviserende instanties niet in staat zijn om een behoorlijk advies uit te brengen of de inlichting te verschaffen binnen twee maanden, kunnen zij dit schriftelijk melden aan de Nationale commissie. Deze melding schorst de termijn voor maximum twee maanden. De termijn kan slechts tweemaal geschorst worden. De derde paragraaf van het nieuwe artikel 21 *ter* bepaalt dat de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging de belanghebbende hoort en de vermelde adviezen en inlichtingen onderzoekt waarna ze beslist over de verkrijging van de nationaliteit.

Deze beslissing wordt door middel van een ter post aangezekende brief aan de belanghebbende ter kennis gebracht. Indien de nationaliteit wordt toegekend, wordt deze beslissing door de Nationale commissie voor de nationaliteitsverklaring bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Deze beslissing heeft uitwerking te rekenen van de dag van die bekendmaking.

De adviezen van het openbaar ministerie, de dienst Veiligheid van de Staat en de dienst Vreemdelingenzaken, alsook alle andere inlichtingen, kunnen door de belanghebbende ingekeken worden, behoudens wanneer de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging van oordeel is dat het verlenen van inzage een gevaar betekent voor de veiligheid van de samenleving of voor bepaalde personen of een opsporings- of gerechtelijk onderzoek kan beïnvloeden.

Wanneer de belanghebbende niet voldoet aan de voorwaarden voor de verklaring van nationaliteitskeuze voor wat de duur van de verblijfstitel betreft, verzendt de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging op zijn verzoek de verklaring van nationaliteitskeuze met haar advies naar de Kamer van volksvertegenwoordigers. De verzending aan de Kamer van volksvertegenwoordigers geldt als een verzoek tot naturalisatie.

Op grond van de vierde paragraaf wordt door de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging het verzoek tot naturalisatie behandeld als een nationaliteitsverklaring of verklaring van nationaliteitskeuze wanneer de betrokkene voldoet aan de rondvoorwaarden voor deze procedures.

De overige naturalisatieverzoeken worden binnen een termijn van ten hoogste 3 maanden door de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging met een omstandig gemotiveerd advies overgemaakt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers die hierover beslist op de wijze bepaald in haar reglement.

In paragraaf 5 van het nieuwe artikel 21 *ter* wordt bepaald dat binnen 30 dagen na de ontvangst van de negatieve beslissing van de Nationale commissie voor de verkrijging van de nationaliteit in het geval van een nationaliteitsverklaring of een verklaring van nationaliteitskeuze, de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief de Nationale commissie kan verzoeken zijn dossier over te zenden aan de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Het voorstel opteert er inderdaad voor om geschillen over de nationaliteitsverkrijging voor te behouden aan de rechterlijke macht en de geschillen te cen-

dès lors sur le bien-fondé de la décision de la Commission nationale.

N° 20 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 494

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 494. — À l'article 23 du même Code, modifié par la loi du 13 juin 1991, sont apportées les modifications suivantes:

a) le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 23. — §1er. Les Belges qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur qui était belge au jour de leur naissance et les Belges qui n'ont pas obtenu leur nationalité en vertu de l'article 11 peuvent être déchus de la nationalité belge:

1° s'ils ont acquis celle-ci au moyen d'une fausse déclaration, par dol ou en omettant de mentionner tout fait quelconque présentant un intérêt pour l'obtention de cette nationalité;

2° s'ils manquent gravement à leurs devoirs de citoyens belge»;

b) au § 3, les mots «la cour d'appel» et «la cour d'appel de Bruxelles» sont remplacés respectivement par les mots «le tribunal de première instance» et «le tribunal de première instance de Bruxelles».

c) au § 4, les mots «premier président», «conseiller» et «la cour» sont remplacés respectivement par les mots «président», «juge» et «le tribunal».

d) au § 5, alinéa 1er, les mots «l'arrêt» sont remplacés par les mots «le jugement».

e) au § 5, alinéa 3, les mots «l'arrêt», «conseiller» et «premier président» sont remplacés respectivement par les mots «le jugement», «juge» et «président».

f) au § 6, les mots «la cour d'appel» sont remplacés par les mots «le juge».

g) au § 8, alinéas 1er et 2, les mots «l'arrêt» sont chaque fois remplacés par les mots «le jugement ou l'arrêt».

traliseren bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Deze rechtbank doet dus uitspraak over de gegrondheid van de beslissing van de Nationale commissie.

Nr. 20 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 494

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 494. — In artikel 23 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) § 1 wordt vervangen als volgt:

«Art. 23. — § 1. De Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op basis van artikel 11 kunnen van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard worden:

1° indien zij deze hebben verkregen op basis van een valse verklaring of bedrog, of op het verzwijgen van enig voor de verkrijging relevant feit;

2° indien zij ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgisch burger.»;

b) in § 3 worden de woorden «het hof van beroep» en de woorden «het hof van beroep te Brussel» vervangen door respectievelijk de woorden «de rechtbank van eerste aanleg» en de woorden «de rechtbank van eerste aanleg te Brussel»;

c) in § 4 worden de woorden «eerste voorzitter», «raadsheer» en «het hof» vervangen door respectievelijk de woorden «voorzitter», «rechter» en «de rechtbank»;

d) in § 5, eerste lid, wordt het woord «arrest» vervangen door het woord «vonnis»;

e) in § 5, derde lid, worden de woorden «arrest», «raadsheer» en «eerste voorzitter» vervangen door respectievelijk de woorden «vonnis», «rechter» en «voorzitter»;

f) in § 6 worden de woorden «het hof van beroep» vervangen door de woorden «de rechter»;

g) in § 8, eerste en tweede lid, wordt het woord «arrest» telkens vervangen door de woorden «vonnis of arrest».

h) le § 9 est complété par la phrase suivante:

«Dans le cas visé au § 1er, 1°, l'action en déchéance se prescrit par neuf ans à compter de l'obtention de la nationalité belge par l'intéressé».

JUSTIFICATION

Le présent amendement introduit de nouvelles dispositions relatives à la déchéance de la nationalité belge. À l'heure actuelle, il s'avère particulièrement difficile, sinon impossible, de déchoir de leur nationalité, sur la base de l'article 23 du Code de la nationalité belge, les Belges qui ont acquis la nationalité belge de manière frauduleuse (faux documents, ...) ou sur la base de déclarations inexactes. L'article proposé ne viole pas le principe d'égalité, étant donné que les immigrés qui ont acquis la nationalité belge par option, par déclaration ou par naturalisation ont accompli un acte qui présume de leur volonté d'intégration. Cet article apporte également un certain nombre de modifications à la procédure judiciaire en matière de déchéance. D'après cet article, l'action en déchéance est introduite devant le tribunal de première instance.

L'article 494 proposé par la ministre maintient la procédure devant la cour d'appel. Le présent amendement remplace cette procédure très lourde par une procédure devant le tribunal de première instance.

L'article 494 proposé dispose également que la déchéance ne peut intervenir que durant une période de 5 ans à compter de l'acquisition de la nationalité. Or, la déclaration fondée sur la possession d'état (article 17 du Code de la nationalité belge) ne peut être faite qu'à l'expiration d'un délai de 10 ans. Il y a donc lieu de porter à 9 ans le délai pendant lequel une personne peut être déchue de sa nationalité.

N° 21 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 490bis (nouveau)

Insérer un article 490bis, libellé comme suit:

«Art. 490bis. — Dans l'article 16, § 2, du même Code, modifié par la loi du 1er mars 2000, à l'article 17, alinéa 1er, modifié par la loi du 1er mars 2000, et à l'article 24, alinéa 1er, du même Code, modifié par la loi du 6 août 1993, les termes «article 15» sont remplacés par les mots «article 12bis, § 2».».

JUSTIFICATION

Le présent amendement adapte la référence aux articles 16, 17 et 24 à la déclaration de choix de nationalité à la nouvelle place de cette déclaration dans le Code de la nationalité belge.

h) § 9 wordt aangevuld met de volgende zin:

«In het geval bedoeld in § 1, 1°, verjaart de vordering tot vervallenverklaring na verloop van 9 jaar te rekenen vanaf de datum van het bekomen van de Belgische nationaliteit door de betrokkene.».

VERANTWOORDING

Dit amendement introduceert nieuwe bepalingen voor het vervallen verklaren van de Belgische nationaliteit. Thans blijkt het bijzonder moeilijk, zonet onmogelijk te zijn om op basis van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit Belgen van hun nationaliteit vervallen te verklaren indien zij de nationaliteit op frauduleuze wijze (valse documenten, ...) of op basis van onjuiste verklaringen hebben verkregen. Het voorgestelde artikel houdt geen schending in van het gelijkheidsbeginsel aangezien de vreemdelingen de Belgische nationaliteit hebben verkregen door nationaliteitskeuze, nationaliteitsverklaring of door naturalisatie en daarbij een handeling hebben gesteld waarbij hun wil tot integratie wordt verondersteld aanwezig te zijn. Aan dit artikel worden ook een aantal wijzigingen in de gerechtelijke procedure bij een vervallenverklaring gekoppeld. De vordering tot vervallenverklaring wordt volgens dit artikel ingesteld voor de rechtbank van eerste aanleg.

Het door de minister voorgestelde artikel 494 behoudt de procedure voor het Hof van Beroep wat een zeer zware procedure is. Ons amendement vervangt deze procedure door een procedure voor de rechtbank van eerste aanleg.

Tevens bepaalt het voorgestelde 494 dat de nationaliteit slechts kan ontnomen worden gedurende een periode van 5 jaar na het bekomen ervan. Nochtans kan men pas na 10 jaar via bezit van staat een verklaring afleggen (artikel 17 WBN). Daarom is het aangewezen de termijn binnen dewelke de nationaliteit kan ontnomen worden uit te breiden tot 9 jaar.

NR. 21 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 490bis (nieuw)

Een artikel 490bis invoegen luidend als volgt:

«Art. 490bis. — In artikel 16, § 2, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, artikel 17, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, en artikel 24, eerste lid van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993, worden de woorden «artikel 15» vervangen door de woorden «artikel 12bis, § 2».

VERANTWOORDING

Dit artikel past de verwijzing in de artikelen 16, 17 en 24 naar de verklaring van nationaliteitskeuze aan aan de nieuwe plaats van deze verklaring in het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

N° 22 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 490ter (nouveau)

Insérer un article 490ter, libellé comme suit:

«Art. 490ter. – Dans le même Code, il est inséré un article 12ter, libellé comme suit:

«Art. 12ter. – La personne qui délivre une confirmation de volonté d'intégration conformément à l'article 12bis, § 5, répond personnellement de l'exactitude du contenu de l'attestation. Celui qui, à cette occasion, se sera rendu coupable de fausse déclaration sera puni des peines prévues à l'article 195 du Code pénal.».

JUSTIFICATION

En vertu de la disposition proposée, la personne qui délivre une confirmation de volonté d'intégration conformément à l'article 12bis, § 5, et qui, à cette occasion, se sera rendue coupable de fausse déclaration sera punie des peines prévues à l'article 195 du Code pénal.

N° 23 DE M. WATHELET

Art. 483bis (nouveau)

Insérer un article 483bis, rédigé comme suit:

«Art. 483bis. — À l'article 2 de la loi du 15 mai 2006 modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, le Code d'instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 20 avril 2003 réformant l'adoption, insérant un article 37bis, § 1er, 2°, dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacer le mot «présumée» par le mot «soupçonnée».

JUSTIFICATION

En droit pénal et donc indirectement en protection de la jeunesse, la seule présomption retenue est celle d'innocence et non une présomption de culpabilité que le prévenu devrait renverser.

Nr. 22 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 490ter (nieuw)

Een artikel 490ter invoegen, luidend als volgt:

«Art. 490ter. — In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 12ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 12ter. — De persoon die overeenkomstig artikel 12bis, § 5, een bevestiging van integratiebereidheid aflevert, is persoonlijk aansprakelijk voor de juistheid van de inhoud van het attest. Hij die zich hierbij schuldig maakt aan een valse verklaring wordt gestraft met de straffen gesteld in artikel 195 van het Strafwetboek.».

VERANTWOORDING

Op grond van dit artikel wordt de persoon die een bevestiging van integratiebereidheid aflevert overeenkomstig artikel 12bis, § 5, en die zich hierbij schuldig maakt aan een valse verklaring gestraft met de straffen bepaald in artikel 195 van het Strafwetboek.

Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)
Jo VANDEURZEN (CD&V)

Nr. 23 VAN DE HEER WATHELET

Art. 483bis (nieuw)

Een artikel 483bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 483bis. — In artikel 2 van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, waarbij een artikel 37bis, § 1, 2°, werd ingevoegd in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, wordt, in de Franse tekst, het woord «présumée» vervangen door het woord «soupçonnée».

VERANTWOORDING

In het strafrecht - en bijgevolg indirect ook in het jeugdbeschermingsrecht - bestaat uitsluitend een vermoeden van onschuld en dus geen door de beklagde te weerleggen vermoeden van schuld.

Le terme «présumée» doit donc être remplacé par le terme «soupçonnée».

L'article 13, § 1er, de la loi du 13 juin 2006 introduisant un article 45^{quater} reprend le terme «personne soupçonnée» de manière adéquate.

N° 24 DE M. WATHELET

Art. 483ter (nouveau)

Insérer un article 483ter, rédigé comme suit:

«Art. 483ter. — L'article 6 de la loi du 15 mai 2006 modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, de Code d'instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption, est complété par les mots «au jour de l'entrée en vigueur de l'article 21 de la loi du 13 juin 2006 modifiant la législation relative à la protection de la jeunesse et à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction qui insère l'article 57bis dans la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.»».

JUSTIFICATION

Les modifications apportées à l'article 2 de la loi du 15 mai 2006 modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, le Code d'instruction criminelle, le Code pénal, le Code civil, la nouvelle loi communale et la loi du 20 avril 2003 réformant l'adoption par l'article 483 du projet rendent nécessaires cet amendement pour éviter la coexistence de l'article 38 et 57bis qui traitent tous les deux de la procédure de dessaisissement.

Melchior WATHELET (cdH)

N° 25 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 485

Compléter l'article 7bis, § 2, proposé, du Code de la nationalité belge, par les mots «, pour autant que l'autorisation de séjour ne prévoit pas de limite de temps en raison de circonstances particulières, propres à l'intéressé ou ayant trait à la nature et à la durée de ses activités en Belgique».

Daarom moet de in de Franse tekst gebruikte term «présumée» worden vervangen door de term «*soupçonnée*».

Artikel 13, § 1, van de wet van 13 juni 2006, waarbij in dezelfde wet van 8 april 1965 een artikel 45^{quater} wordt ingevoegd, bevat dan weer wél de correcte terminologie («*personne soupçonnée*» - «persoon die ervan wordt verdacht»).

Nr. 24 VAN DE HEER WATHELET

Art. 483ter (nieuw)

Een artikel 483ter (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 483ter. — Artikel 6 van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie wordt aangevuld met de woorden «op de dag van de inwerkingtreding van artikel 21 van de wet van 13 juni 2006 tot wijziging van de wetgeving betreffende de jeugdbescherming en het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, dat in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming artikel 57bis invoegt.»».

VERANTWOORDING

Dit amendement is een noodzakelijk gevolg van de wijzigingen die via het ontworpen artikel 483 worden aangebracht in artikel 2 van de wet van 15 mei 2006 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het Wetboek van strafvordering, het Strafwetboek, het Burgerlijk Wetboek, de nieuwe gemeentewet en de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie. Het is de bedoeling te voorkomen dat de artikelen 38 en 57bis, die beide betrekking hebben op de onttrekkingsprocedure, tegelijk van kracht zouden zijn.

Nr. 25 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 485

Het voorgestelde artikel 7bis, § 2, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit aanvullen met de woorden «, voor zover de machtiging tot verblijf geen tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of in verband met de aard en de duur van zijn werkzaamheden in België».

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à permettre uniquement aux étrangers ayant un droit de séjour illimité d'entamer une procédure de nationalité. Sinon, un étranger qui, par exemple, réside dans notre pays en tant qu'étudiant, pourrait toujours déposer une demande de nationalité, alors que, d'autre part, la durée de son séjour en tant qu'étudiant, en vertu de l'article 15 de la loi du 15 décembre 1980, n'est pas prise en compte pour le calcul de la durée de séjour minimale exigée pour obtenir une autorisation d'établissement. Un droit de séjour temporaire ne doit pas pouvoir être transformé en droit de séjour de durée illimitée par le biais d'une acquisition de la nationalité.

N° 26 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 487

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 487. — *Les articles 11 et 11bis du même Code sont abrogés.*».

JUSTIFICATION

Il convient de limiter l'attribution de la citoyenneté en raison de la naissance en Belgique à l'attribution à des enfants apatrides nés en Belgique. Le *ius soli* ne peut être appliqué que pour des raisons humanitaires et ne peut en aucun cas devenir une alternative au *ius sanguinis*. Il s'impose de supprimer l'obtention automatique ou très simplifiée de la citoyenneté en raison de la naissance en Belgique, telle que nous la connaissons depuis l'instauration du Code de la nationalité belge en 1984, et surtout, depuis les modifications apportées à la législation en 1991. Il convient que l'attribution de la citoyenneté en raison de la descendance d'un parent belge redevienne la règle. En effet, à l'heure actuelle, les étrangers vivant dans des enclaves isolées (communautés parallèles), le seul fait d'être né en Belgique offre moins que jamais une garantie d'intégration. Pour les étrangers majeurs, la naturalisation constitue la seule possibilité d'acquérir la nationalité belge. Le présent amendement tend à abroger les articles 11 (troisième génération) et 11 *bis* du Code de la nationalité belge.

VERANTWOORDING

Het amendement strekt ertoe slechts de vreemdeling met een onbeperkt verblijfsrecht toe te laten tot een nationaliteitsprocedure. Zoniet kan bijvoorbeeld een vreemdeling die hier als student verblijft nog steeds een nationaliteitsaanvraag indienen, terwijl anderzijds de duur van zijn verblijf als student ingevolge het bepaalde in artikel 15 van de wet van 15 december 1980 niet in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de minimale verblijfsduur vereist voor de verkrijging van een machtiging tot vestiging. Een tijdelijk verblijfsrecht mag niet door middel van een nationaliteitsverrijking kunnen omgezet worden in een verblijfsrecht van onbeperkte duur.

Nr. 26 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 487

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 487. — *De artikelen 11 en 11bis van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.*».

VERANTWOORDING

De toekenning van het Belgische staatsburgerschap op grond van de geboorte in België dient beperkt te worden tot de toekenning aan in België geboren staatloze kinderen. Het *ius soli* mag slechts toegepast worden om humanitaire redenen en kan in geen geval uitgroeien tot een alternatief voor het *ius sanguinis*. De automatische of sterk vereenvoudigde verwerving van het Belgische staatsburgerschap op grond van de geboorte in België, zoals we dit sinds de invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit in 1984 en vooral sinds de wetswijzigingen van 1991 kennen, moet ongedaan gemaakt worden. De toekenning van de nationaliteit op grond van de afstamming van een Belgische ouder moet opnieuw de regel worden. Het enkele feit dat men in België geboren is, biedt immers vandaag omwille van het leven van de vreemdelingen in geïsoleerde culturele enclaves (parallele samenlevingen) minder dan ooit een garantie op integratie. Voor meerderjarige vreemdelingen volstaat naturalisatie als mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te verwerven. Onderhavig amendement strekt ertoe de artikelen 11 (derde generatie) en 11 *bis* van het Wetboek van de Belgische nationaliteit op te heffen.

N° 27 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 488

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 488. — Les articles 12bis, 13, 14, 15 et 16 du même Code sont abrogés.».

JUSTIFICATION

Au lieu de l'enchevêtrement actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure: la procédure de naturalisation. De par l'unité de la procédure et de l'instance responsable, on évite les demandes multiples d'acquisition de la nationalité belge et les risques d'abus. Toutefois, le rôle de la Chambre des représentants doit, à cet égard, se limiter à l'entérinement formel et solennel de l'attribution de la citoyenneté belge. Un nouveau service indépendant de naturalisation à créer pourra procéder à l'examen quant au fond. Le présent amendement vise à supprimer les procédures de déclaration de nationalité et d'option afin de parvenir à l'uniformité souhaitée.

N° 28 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 489

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 489. — Les articles 12bis, 13, 14, 15 et 16 du même Code sont abrogés.».

JUSTIFICATION

Au lieu de l'enchevêtrement actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure: la procédure de naturalisation. De par l'unité de la procédure et de l'instance responsable, on évite les demandes multiples d'acquisition de la nationalité belge et les risques d'abus. Toutefois, le rôle de la Chambre des représentants doit, à cet égard, se limiter à l'entérinement formel et solennel de l'attribution de la citoyenneté belge. Un nouveau service indépendant de naturalisation à créer pourra procéder à l'examen quant au fond. Le présent amendement vise à supprimer les procédures de déclaration de nationalité et d'option afin de parvenir à l'uniformité souhaitée.

Nr. 27 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 488

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 488. — De artikelen 12bis, 13, 14, 15 en 16 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.».

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure: de naturalisatieprocedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meervoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden. De rol van de Kamer van volksvertegenwoordigers dient daarbij evenwel beperkt te worden tot de formele en plechtige bekrachtiging van de verlening van het Belgische staatsburgerschap. Het onderzoek ten gronde kan verricht worden door een nieuw op te richten onafhankelijke Naturalisatiedienst. Onderhavig amendement strekt ertoe de procedures van nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze af te schaffen met het oog op de gewenste eenvormigheid.

Nr. 28 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 489

Het artikel wordt vervangen door wat volgt:

«Art 489. — De artikelen 12bis, 13, 14, 15 en 16 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.» .

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure: de naturalisatieprocedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meervoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden. De rol van de Kamer van volksvertegenwoordigers dient daarbij evenwel beperkt te worden tot de formele en plechtige bekrachtiging van de verlening van het Belgische staatsburgerschap. Het onderzoek ten gronde kan verricht worden door een nieuw op te richten onafhankelijke Naturalisatiedienst. Onderhavig amendement strekt ertoe de procedures van nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze af te schaffen met het oog op de gewenste eenvormigheid.

N° 29 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 490

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 490. — Les articles 12bis, 13, 14, 15 et 16 du même Code sont abrogés.».

JUSTIFICATION

Au lieu de l'enchevêtrement actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure: la procédure de naturalisation. De par l'unité de la procédure et de l'instance responsable, on évite les demandes multiples d'acquisition de la nationalité belge et les risques d'abus. Toutefois, le rôle de la Chambre des représentants doit, à cet égard, se limiter à l'entérinement formel et solennel de l'attribution de la citoyenneté belge. Un nouveau service indépendant de naturalisation à créer pourra procéder à l'examen quant au fond. Le présent amendement vise à supprimer les procédures de déclaration de nationalité et d'option afin de parvenir à l'uniformité souhaitée.

N° 30 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 491

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 491. — L'article 19 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 19. — § 1er. La naturalisation confère la citoyenneté belge. Elle est une faveur qui ne peut être accordée que lorsqu'il n'existe pas de présomption que le candidat pourrait constituer un danger pour l'ordre public, les bonnes moeurs, la santé publique ou la sécurité de l'État.

§ 2. La demande de naturalisation est recevable si l'intéressé satisfait aux conditions suivantes:

1° sa loi nationale autorise qu'il perde sa nationalité initiale en cas d'acquisition de la citoyenneté belge;

2° il s'engage à renoncer à sa nationalité initiale dans les six mois qui suivent la publication de l'acte de naturalisation au Moniteur belge;

Nr. 29 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 490

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 490. — De artikelen 12bis, 13, 14, 15 en 16 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.» .

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure: de naturalisatieprocedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meervoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden. De rol van de Kamer van volksvertegenwoordigers dient daarbij evenwel beperkt te worden tot de formele en plechtige bekrachtiging van de verlening van het Belgische staatsburgerschap. Het onderzoek ten gronde kan verricht worden door een nieuw op te richten onafhankelijke Naturalisatiedienst. Onderhavig amendement strekt ertoe de procedures van nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze af te schaffen met het oog op de gewenste eenvormigheid.

Nr. 30 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 491

Dit artikel wordt vervangen door wat volgt:

«Art. 491. — Artikel 19 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

«Art. 19. — § 1. De naturalisatie verleent het Belgische staatsburgerschap. Zij is een gunst die slechts kan worden verleend wanneer er geen vermoedens bestaan dat de kandidaat een gevaar zou kunnen zijn voor de openbare orde, de goede zeden, de volksgezondheid of de veiligheid van de Staat.

§ 2. Het verzoek tot naturalisatie is ontvankelijk indien de belanghebbende aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° zijn nationale wet laat toe dat hij zijn oorspronkelijke staatsburgerschap verliest in geval van verkrijging van het Belgische staatsburgerschap;

2° hij verbindt er zich toe afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap te doen binnen zes maanden na de bekendmaking van de akte van naturalisatie in het Belgisch Staatsblad;

3° il a eu pendant dix ans au moins en Belgique au sens de l'article 7bis, § 2, sa résidence principale couverte par un séjour légal, sans que cette période ait été interrompue par une période ayant excédé deux ans.

Le délai de dix ans est ramené à cinq ans pour le conjoint étranger d'un citoyen belge si les époux ont été mariés et ont résidé ensemble en Belgique sans interruption au cours des trois ans qui ont précédé la demande de naturalisation.

Le Roi peut dispenser n'importe quel candidat de la condition de résidence pour mérites particuliers;

4° il a atteint l'âge de vingt-cinq ans;

5° il a réussi un examen de citoyenneté;

6° il n'a jamais été condamné, en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, à un emprisonnement effectif de plus de trois mois, pour lequel il n'a pas bénéficié d'une amnistie, d'un effacement de condamnation ou d'une réhabilitation, et n'a pas été condamné non plus, dans un autre État, à un emprisonnement effectif du chef d'une infraction passible, selon la loi belge, d'un emprisonnement de trois mois ou plus;

7° il est en mesure de pourvoir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et il n'a pas de dette fiscale;

8° il fait une déclaration de loyauté, par laquelle il promet de respecter la démocratie, la séparation de l'Église et de l'État, les lois nationales ainsi que les usages et la culture de la communauté à laquelle il désire appartenir;

9° il fournit un certificat établi par un organisme d'inspection médicale habilité à cet effet par le Roi dont il ressort qu'il ne constitue pas un danger grave pour la santé publique;

10° il produit un certificat de bonnes vie et mœurs établi par les autorités belges.

§ 3. L'avis du collège des bourgmestre et échevins de la commune où l'intéressé a sa résidence principale est recueilli afin d'évaluer la volonté d'intégration, la bonne conduite et la capacité financière du candidat.

3° hij heeft gedurende minstens tien jaar zijn hoofdverblijfplaats in België gehad, gedekt door een wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, en niet onderbroken door een periode die de duur van twee jaar te boven gaat.

De termijn van tien jaar wordt verminderd tot vijf jaar voor de vreemde echtgenoot van een Belgisch staatsburger, indien de echtgenoten tijdens de drie jaar die aan het naturalisatieverzoek voorafgaan, onafgebroken gehuwd waren en samen in België verbleven.

De Koning kan om het even welke kandidaat wegens bijzondere verdiensten vrijstellen van de voorwaarde inzake verblijfsduur;

4° hij heeft de leeftijd van vijfentwintig jaar bereikt;

5° hij is geslaagd voor een burgerschapsproef;

6° hij werd in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie nog nooit veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden waarvoor geen amnestie, uitwissing van veroordeling of herstel in eer en rechten werd verkregen, en werd evenmin in een andere staat veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer is gesteld;

7° hij kan in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden voorzien en heeft geen belastingschulden;

8° hij legt een loyaliteitsverklaring af, waarin hij respect belooft voor de democratie, de scheiding van kerk en staat, de nationale wetten, alsook de gewoonten en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren;

9° hij levert een attest af van een daartoe door de Koning gemachtigde instelling voor medisch onderzoek, waaruit blijkt dat hij geen ernstig gevaar oplevert voor de volksgezondheid;

10° hij legt een door de Belgische overheid afgegeven bewijs van goed gedrag en zeden voor.

§ 3. Het advies van het college van burgemeester en schepenen waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, wordt ingewonnen om de integratiewil, het goed gedrag en zeden en de financiële draagkracht van de kandidaat te kunnen beoordelen.

§ 4. L'examen de citoyenneté visé au § 2, 5°, comporte les parties suivantes:

1° une dissertation écrite dans la langue ou une des langues de la région linguistique de la résidence principale de l'intéressé, dans laquelle celui-ci explique pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge et une dissertation écrite sur un sujet tiré au sort, juste avant le début de l'épreuve écrite, par la commission de la citoyenneté visée au § 6;

2° un entretien avec le candidat, dans la langue visée au 1°, destiné à évaluer sa connaissance de la structure de l'État, des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société, ainsi que de l'histoire et de la culture de la communauté dont il souhaite faire partie.

§ 5. Il ne sera procédé à l'épreuve orale visée au § 4, 2°, que si le candidat a réussi l'épreuve écrite visée au § 4, 1°.

§ 6. L'examen de citoyenneté est organisé:

1° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté française en vertu de l'article 5, § 1er, II, 3° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles:

- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue française;
- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en français;

2° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté flamande en vertu de la disposition précitée:

- pour les candidats qui ont leur résidence principale soit dans la région de langue néerlandaise;
- pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région bilingue des dix-neuf communes bruxelloises si les candidats souhaitent présenter leur examen en néerlandais;

3° par une commission de la citoyenneté instituée par la Communauté germanophone en vertu de l'article 4, § 2, de la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone, pour les candidats qui ont leur résidence principale dans la région de langue allemande.

§ 7. L'examen de citoyenneté est organisé chaque année, en deux sessions, par la commission compétente.

§ 4. De burgerschapsproef bedoeld in artikel § 2, 5° omvat de volgende onderdelen:

1° een schriftelijke verhandeling in de taal of een van de talen van het taalgebied waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft, waarin de belanghebbende uiteenzet waarom hij het Belgische staatsburgerschap wenst te verwerven, en een schriftelijke verhandeling over een onderwerp dat door de burgerschapscommissie bedoeld in § 6 onmiddellijk vóór het begin van de schriftelijke proef door loting wordt vastgesteld;

2° en een mondeling gesprek in de in 1° bedoelde taal met de kandidaat om te peilen naar diens kennis van de staatsstructuur, van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving, alsook van de geschiedenis en de cultuur van de Gemeenschap waartoe hij wenst te behoren.

§ 5. Tot de mondelinge proef als bedoeld in § 4, 2°, zal slechts overgegaan worden indien de kandidaat geslaagd is voor de schriftelijke proef als bedoeld in § 4, 1°.

§ 6. De burgerschapsproef wordt georganiseerd:

1° Door een burgerschapscommissie aangesteld door de Vlaamse Gemeenschap krachtens artikel 5, § 1, II, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen:

- voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Nederlandse taalgebied;
- in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Nederlands wensen af te leggen;

2° Door een burgerschapscommissie aangesteld door de Franse Gemeenschap krachtens dezelfde bepaling:

- voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Franse taalgebied
- in het tweetalige taalgebied van de negentien Brusselse gemeenten, indien de kandidaten hun proef in het Frans wensen af te leggen;

3° Door een burgerschapscommissie aangesteld door de Duitstalige Gemeenschap krachtens artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, voor de kandidaten die hun hoofdverblijfplaats hebben in het Duitse taalgebied.

§ 7. De burgerschapsproef wordt jaarlijks in twee zittingen georganiseerd door de bevoegde commissie.

Le candidat qui a échoué à l'examen de citoyenneté en seconde session pendant deux années consécutives ne peut représenter un tel examen qu'après un intervalle de deux fois deux sessions.

§ 8. Si le candidat a réussi l'examen de citoyenneté, la commission de la citoyenneté lui délivre un certificat de citoyenneté.»

JUSTIFICATION

Au lieu du dédale actuel de procédures d'acquisition de la nationalité belge, il se recommande d'opter pour une seule procédure. L'unité de la procédure et de l'instance responsable permet de prévenir les multiples demandes de nationalité et les risques d'abus.

Le présent amendement a pour but de faire de la naturalisation la manière par excellence, pour les étrangers, d'acquérir la citoyenneté belge, et ce, afin d'obtenir une plus grande uniformité de la législation. Les conditions qu'il faut actuellement réunir pour acquérir la nationalité belge par la naturalisation sont cependant particulièrement minimalistes. C'est ainsi qu'un séjour d'à peine trois ans en Belgique suffit et que l'étranger qui souhaite acquérir la citoyenneté belge par la naturalisation ne doit plus, depuis l'entrée en vigueur de la loi sur l'acquisition accélérée de la nationalité belge, faire la preuve d'une quelconque manière de sa volonté d'intégration.

La naturalisation devrait couronner l'achèvement d'un processus d'intégration.

Il est erroné de croire que l'assouplissement de la procédure de naturalisation accélérera l'intégration. S'il obtient la citoyenneté trop facilement, l'étranger n'éprouve en effet plus la nécessité de s'intégrer.

Il faut rejeter catégoriquement la pluralité des citoyennetés, comme le font nombre de pays européens. Il est inadmissible que, du fait qu'il peut jouer sur deux tableaux, l'étranger bénéficie d'un statut plus favorable que la personne qui est citoyen belge par filiation. Le présent amendement entend placer l'étranger qui souhaite devenir citoyen belge devant un choix non équivoque et l'obliger à renoncer à sa citoyenneté étrangère.

Dans l'état actuel de la législation, il est prévu que pour obtenir la naturalisation, le demandeur doit avoir séjourné pendant au moins trois ans en Belgique. Bien que la durée du séjour ne constitue pas le critère le plus important, étant donné qu'elle n'est en soi pas révélatrice de l'intégration de l'étranger, ce délai est inférieur à celui fixé dans nombre d'autres pays européens. C'est pourquoi la durée de séjour est portée à dix ans. Le conjoint étranger d'un citoyen belge peut bénéficier d'une mesure de faveur et ne doit avoir séjourné que cinq ans en Belgique.

De kandidaat die twee opeenvolgende jaren in de tweede zitting niet geslaagd is voor de burgerschapsproef, kan pas opnieuw aan een dergelijke proef deelnemen na een tussenperiode van twee maal twee zittingen.

§ 8. Indien de kandidaat geslaagd is voor de burgerschapsproef, wordt hem door de burgerschapscommissie een burgerschapscertificaat uitgereikt.»».

VERANTWOORDING

In plaats van het huidige kluwen van procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit verdient het aanbeveling te kiezen voor een enkele procedure. Door de eenheid van de procedure en van verantwoordelijke instantie worden meevoudige nationaliteitsaanvragen en de kans op misbruiken vermeden.

Het onderhavige amendement wil van de naturalisatie de manier bij uitstek maken voor vreemdelingen om het Belgische staatsburgerschap te verwerven, teneinde tot meer eenvoudigheid in de wetgeving te komen. De voorwaarden die echter vandaag gelden voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit door naturalisatie, zijn bijzonder minimalistisch. Zo volstaat een verblijf in België van slechts drie jaar en moet de vreemdeling die door naturalisatie het Belgische staatsburgerschap wenst te verkrijgen, sinds de inwerkingtreding van de snel-Belgwet niet langer op enige wijze blijf geven van zijn integratiebereidheid.

Naturalisatie zou de bekroning moeten zijn van een voltooid integratieproces.

Het is een schromelijke vergissing er vanuit te gaan dat een soepele naturalisatieprocedure de integratie bevordert. Door het Belgische staatsburgerschap al te gemakkelijk toe te kennen, valt bij de vreemdeling immers de noodzaak weg om zich te integreren.

Het meevoudige staatsburgerschap dient met klem te worden afgewezen, zoals dit in de wetgeving van heel wat Europese landen het geval is. Het is onduidelijk dat de vreemdeling een gunstiger statuut geniet dan de Belgische staatsburger door afstamming, doordat de eerste van twee walle-tjes kan eten. Onderhavig amendement wil de vreemdeling die door naturalisatie Belgisch staatsburger wenst te worden, voor een ondubbelzinnige keuze stellen en hem verplichten afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap.

Momenteel geldt in België als voorwaarde voor naturalisatie een verblijfsduur van minimum drie jaar. Hoewel de verblijfsduur niet het belangrijkste criterium is, aangezien hij op zich niets zegt over de integratie van de vreemdeling, bedraagt die termijn minder dan in vele andere Europese landen. De verblijfsduur wordt daarom op tien jaar gebracht. De vreemde echtgenoot van een Belgisch staatsburger kan genieten van een gunstmaatregel en moet slechts vijf jaar in België verbleven hebben.

L'âge auquel une demande de naturalisation peut être introduite est porté de dix-huit à vingt-cinq ans. Compte tenu de la portée de la naturalisation, cette mesure vise à garantir que le demandeur étranger a acquis une certaine maturité et qu'il ne fait pas un choix irréfléchi. L'âge de vingt-cinq ans figurait jusqu'en 1993 parmi les conditions à remplir par le candidat à la grande naturalisation.

La personne qui introduit la demande de naturalisation ne peut avoir été condamnée, sauf amnistie, effacement de condamnation ou réhabilitation, à un emprisonnement effectif de plus de trois mois en Belgique ou dans un autre État membre de l'Union européenne, ou avoir été condamnée dans un pays ne faisant pas partie de l'Union européenne à un emprisonnement effectif du chef d'une infraction passible d'un emprisonnement de trois mois ou plus aux termes de la loi belge, et elle doit pouvoir démontrer qu'elle est en mesure de pourvoir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille.

Le présent amendement vise à imposer à l'étranger un examen de citoyenneté destiné à évaluer son degré d'intégration. La demande de naturalisation n'est recevable que si l'intéressé peut produire un certificat prouvant qu'il a réussi un tel examen.

La participation à un examen de citoyenneté permet de constater de façon objective la volonté d'intégration de l'intéressé. L'intéressé doit au minimum maîtriser, tant oralement qu'à l'écrit, la langue de la région dans laquelle il réside. Dans la dissertation qui doit permettre d'évaluer les connaissances linguistiques écrites de l'intéressé, ce dernier pourra expliquer pourquoi il souhaite acquérir la citoyenneté belge. Cette mesure permettra d'éviter que des personnes utilisent la procédure de naturalisation par pur intérêt personnel et non parce qu'elles désirent lier leur sort à celui de la communauté dans laquelle elles vivent. Il est également nécessaire d'évaluer la connaissance qu'a l'intéressé des principes juridiques et des règles fondamentales de notre société. L'épreuve orale peut s'avérer utile dans ce contexte. Étant donné que la Belgique est un État fédéral et que l'intégration de l'intéressé à notre société «belge» passe surtout par son intégration à la communauté de la région dans laquelle il réside, l'épreuve orale peut également servir à évaluer si le candidat connaît l'histoire et la culture de cette communauté et s'il a une connaissance minimale de la structure de l'État. Il est dès lors logique que les communautés soient chargées d'organiser les examens de citoyenneté.

L'avis du collège des bourgmestre et échevins est recueilli afin d'évaluer la bonne conduite, la volonté d'intégration et la capacité financière de l'intéressé.

De leeftijd waarop een verzoek tot naturalisatie kan ingediend worden, wordt van achttien jaar op vijftientig jaar gebracht. Dit moet er, gelet op de draagwijdte van de naturalisatie, voor zorgen dat de vreemdeling tot een zekere rijpheid is gekomen en dat hij geen ondoordachte keuze maakt. De leeftijd van vijftientig jaar gold ten andere tot 1993 als voorwaarde voor het bekomen van de grote naturalisatie.

De indiener van het naturalisatieverzoek mag in het verleden, behoudens amnestie, uitwissing van veroordeling of herstel in eer en rechten, nog nooit veroordeeld zijn tot een effectieve gevangenisstraf van meer dan drie maanden in België of een ander land van de Europese Unie, dan wel in een land buiten de Europese Unie veroordeeld zijn tot een effectieve gevangenisstraf wegens een misdrijf waarop door de Belgische wet gevangenisstraf van drie maanden of meer is gesteld, en moet kunnen aantonen dat hij in de behoeften van zichzelf en van zijn gezinsleden kan voorzien.

Om de mate van integratie van de vreemdeling te kunnen vaststellen, wil dit wetsvoorstel hem verplichten een burgerschapsproef af te leggen. Het naturalisatieverzoek is slechts ontvankelijk indien de indiener een certificaat kan voorleggen waaruit blijkt dat hij voor zo een proef geslaagd is.

Het afnemen van een burgerschapsproef laat toe de integratiewil op een objectieve basis vast te stellen. Een minimaal vereiste is dat de belanghebbende de taal van het taalgebied waar hij woonachtig is, zowel mondeling als schriftelijk beheerst. In de verhandeling die naar de schriftelijke taalbeheersing peilt, kan de belanghebbende zijn besluit om Belgisch staatsburger te worden, toelichten. Op die manier kan verhindert worden dat personen gebruik maken van de naturalisatieprocedure om louter persoonlijk gewin en niet omdat zij hun lot aan dat van de Gemeenschap wensen te verbinden. Verder moet de kennis van de rechtsbeginselen en grondnormen van onze samenleving worden nagegaan. Hiertoe kan de mondelinge proef nuttig zijn. Aangezien België een federale staat is en de integratie in onze 'Belgische' samenleving in de eerste plaats verloopt via de integratie in de Gemeenschap van het gebied waar de betrokkene woonachtig is, kan in de mondelinge proef ook de kennis van de geschiedenis en cultuur van die Gemeenschap, alsook een elementaire kennis van de staatsstructuur worden getest. Om diezelfde reden is het logisch dat het de Gemeenschappen zijn die belast worden met het organiseren van de burgerschapsproeven.

Omtrent goed gedrag en zeden, de integratiewil en de financiële draagkracht van de betrokkene wordt het advies van het college van burgemeester en schepenen ingewonnen.

N° 31 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 492

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 492. — L'article 21 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

Art. 21. — § 1er. La demande de naturalisation circonstanciée, accompagnée du certificat visé à l'article 19, § 8, est remise à l'officier de l'état civil de la commune où le candidat a sa résidence principale. L'officier de l'état civil transmet la demande de l'intéressé avec l'avis visé à l'article 19, § 3, au parquet du tribunal de première instance de l'arrondissement dans lequel l'intéressé a sa résidence principale.

Les formulaires de demande, dont le contenu est défini par le Roi sur proposition du ministre de la Justice, peuvent être obtenus auprès de toute administration communale.

Le Roi détermine, sur proposition du ministre de la Justice, les actes et justificatifs à joindre à la demande pour apporter la preuve que les conditions visées à l'article 19, § 2, sont satisfaites. Le demandeur pourra joindre à sa demande tous les documents supplémentaires qu'il juge utiles pour justifier celle-ci.

§ 2. La demande de naturalisation devient caduque si, après son introduction, son auteur cesse d'avoir sa résidence principale en Belgique ou cesse de séjourner légitimement en Belgique.

§ 3. Après avoir pris connaissance de l'avis visé à l'article 19, § 3, le procureur du Roi s'assure que les conditions prévues à l'article 19, § 2, ont été satisfaites.

À cet effet:

1° il ordonne une enquête de moralité;

2° il procède à une enquête sur l'existence éventuelle de faits graves faisant obstacle à l'octroi de la nationalité belge au candidat.

3° il recueille l'avis de l'Office des étrangers et de la Sûreté de l'État.

Nr. 31 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 492

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 492. — Artikel 21 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door wat volgt:

«Art. 21. — § 1. Het met redenen omklede verzoek om naturalisatie wordt samen met het in artikel 19, § 8, bedoelde certificaat overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar de kandidaat zijn hoofdverblijfplaats heeft. De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt het verzoek van de belanghebbende, samen met het in artikel 19, § 3, bedoelde advies, over aan het parket bij de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft.

De aanvraagformulieren, waarvan de inhoud door de Koning wordt bepaald op voordracht van de minister van Justitie, kunnen worden bekomen bij ieder gemeentebestuur.

De Koning bepaalt op voordracht van de minister van Justitie welke akten en stavingstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 19, § 2. De verzoeker kan alle bijkomende documenten die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verzoek voegen.

§ 2. Het verzoek om naturalisatie vervalt, wanneer na de indiening ervan de belanghebbende ophoudt zijn hoofdverblijf in België te hebben of ophoudt wettig in België te verblijven.

§ 3. De procureur des Konings, na kennis te hebben genomen van het in artikel 19, § 3, bedoelde advies, gaat na of de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 19, § 2, zijn vervuld.

Daartoe:

1° beveelt hij een moraliteitsonderzoek;

2° stelt hij een onderzoek in om na te gaan of er geen gewichtige feiten voorhanden zijn die een bezwaar vormen tegen de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap door de kandidaat;

3° en wint hij het advies in van de Dienst Vreemdelingenzaken en van de Dienst Veiligheid van de Staat.

§ 4. Le procureur du Roi ne transmet la demande à la Chambre des représentants que lorsque son avis et les avis de l'Office des étrangers et de la Sûreté de l'État sont positifs.

§ 5. L'acte de naturalisation, adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur la proposition du Ministre de la Justice, sera publié au Moniteur belge. Cet acte sortira ses effets à compter du jour de cette publication.

§ 6. Dans le délai prévu à l'article 12, § 2, 2°, la personne naturalisée fournit au procureur du Roi la preuve qu'elle a renoncé à sa citoyenneté d'origine. À défaut, elle perd automatiquement la citoyenneté belge. L'acte est publié au Moniteur belge à l'intervention du procureur du Roi.

JUSTIFICATION

À l'heure actuelle, la demande de naturalisation est adressée à la Chambre des représentants (le cas échéant, par l'intermédiaire de l'officier de l'état civil), qui la transmet pour avis au parquet du tribunal de première instance (et à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État). Cet article vise à renverser cette procédure. La demande est transmise à l'officier de l'état civil qui l'envoie, accompagnée de l'avis du collège des bourgmestre et échevins de la commune concernée, au parquet. Étant donné que la volonté d'intégration de l'intéressé a déjà été démontrée par la réussite de l'examen de citoyenneté, la tâche du parquet consistera principalement à vérifier qu'aucun fait grave n'empêche l'octroi de la citoyenneté. La demande n'est transmise à la Chambre des représentants que si l'avis est favorable. Cette façon de procéder permet en outre de résoudre totalement le problème du bref délai d'avis.

Enfin, le procureur du Roi doit vérifier a posteriori que la personne naturalisée a respecté son engagement à renoncer à sa nationalité étrangère dans le délai prévu par la loi. Lorsqu'il est établi que l'intéressé n'a pas renoncé à sa nationalité étrangère, il perd de plein droit la citoyenneté belge.

N° 32 DE MM. MORTELMANS ET LAEREMANS

Art. 493

Supprimer cet article.

§ 4. De procureur des Konings zendt het verzoek slechts naar de Kamer van volksvertegenwoordigers wanneer zijn advies en de adviezen van de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Veiligheid gunstig zijn.

§ 5. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze akte heeft uitwerking vanaf de dag van die bekendmaking.

§ 6. Binnen de termijn bepaald in artikel 19, § 2, 2°, levert de genaturaliseerde het bewijs van de afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap af aan de procureur des Konings. Bij gebreke daarvan verliest hij van rechtswege het Belgische staatsburgerschap. De procureur des Konings zorgt voor de bekendmaking daarvan in het Belgisch Staatsblad.»

VERANTWOORDING

Thans is het zo dat het verzoek tot naturalisatie gericht wordt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers (eventueel door toedoen van de ambtenaar van de burgerlijke stand), die het voor advies verzendt aan het parket van de rechtbank van eerste aanleg (en aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Veiligheid van de Staat). Dit artikel wil die gang van zaken omkeren. Het verzoek wordt overhandigd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, die het, samen met het advies van het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente, overmaakt aan het parket. Aangezien de integratiewil van de betrokkene reeds gebleken is uit het met vrucht afleggen van een burgerschapsproef, zal de taak van het parket er vooral in bestaan om na te gaan of er geen gewichtige feiten zijn die aan de verkrijging van het Belgische staatsburgerschap in de weg staan. Het verzoek wordt slechts aan de Kamer van volksvertegenwoordigers overgezonden in geval van een gunstig advies. Door deze werkwijze te hantieren, wordt bovendien het probleem van de krappe advies-termijn ten gronde opgelost.

De procureur des Konings moet tenslotte a posteriori nagaan of de genaturaliseerde zijn verbintenis tot afstand van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap binnen de door het wetboek bepaalde termijn heeft nageleefd. Wanneer vaststaat dat de genaturaliseerde nagelaten heeft afstand te doen van zijn oorspronkelijke staatsburgerschap, verliest hij van rechtswege zijn Belgische staatsburgerschap.

Nr. 32 VAN DE HEREN MORTELMANS EN LAEREMANS

Art. 493

Dit artikel wordt opgeheven.

JUSTIFICATION

Nous estimons qu'il convient de maintenir la limitation au strict minimum des cas de multipatridie. La pluralité des citoyennetés incite en effet le bipatride à «faire son marché» parmi les nationalités et à se revendiquer de la nationalité qui offre le plus d'«avantages» en fonction des circonstances. Celui qui, souhaite acquérir une nationalité déterminée doit opter sans équivoque pour cette nationalité, et celle-là uniquement. La motivation d'acquérir une nouvelle nationalité doit être supérieure à l'attachement à la nationalité d'origine, belge en l'occurrence.

N° 33 DE M. MONFILS

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 498quinquies

Remplacer l'article 498quinquies proposé comme suit:

«Art. 498quinquies. — *L'article 11, § 3, 9°, de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes est complété par un point g) rédigé comme suit:*

«g). *le fait d'acquérir une ou des armes soumises à autorisation par voie de succession. Sauf en cas de détention de munition pour cette ou ces mêmes arme(s), le 6° et 7° du présent paragraphe ne sont pas d'application».*».

JUSTIFICATION

L'amendement n° 1 du gouvernement accorde un délai supplémentaire, courant jusqu'au 30 juin 2007, pour le dépôt des demandes d'autorisations, conformément à l'article 44 de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes ou pour toutes mesures fixées, selon les cas, par l'article 45.

Cette disposition est évidemment positive mais elle ne règle toutefois pas les autres problèmes soulevés par l'application de cette loi.

Parmi ceux-ci figure la détention d'arme obtenue par héritage.

Il arrive fréquemment que par voie de succession, un particulier reçoive des armes soumises à autorisation. S'il n'est

VERANTWOORDING

De indieners van onderhavig amendement zijn van oordeel dat de gevallen van meervoudige nationaliteit tot een absoluut minimum dienen beperkt te blijven. Het meervoudige staatsburgerschap leidt immers tot 'nationaliteits-shopping', waarbij de bipatride zich telkens kan beroepen op de nationaliteit die, naar gelang van de omstandigheden, de meeste «voordelen» biedt. Degene die een bepaalde nationaliteit wenst te verkrijgen, moet een ondubbelzinnige keuze maken voor die nationaliteit en voor die nationaliteit alléén. De motivatie om een nieuwe nationaliteit aan te nemen moet groter zijn dan de gehechtheid aan de oorspronkelijke – in dit geval Belgische – nationaliteit.

Jan MORTELMANS (Vlaams Belang)
Bart LAEREMANS (Vlaams Belang)

Nr. 33 VAN DE HEER MONFILS

(subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 498quinquies

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 498quinquies. — *Artikel 11, § 3, 9°, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, wordt aangevuld met een punt g), luidend als volgt:*

«g) *de verwerving via overerving van één of meer vergunningsplichtige wapens. Behalve bij het voorhanden hebben van munitie voor dat wapen of die wapens zijn de punten 6° en 7° van deze paragraaf niet van toepassing.».*».

VERANTWOORDING

Amendement nr. 1 van de regering strekt tot toekenning van een bijkomende termijn (tot 30 juni 2007) voor de indiening van de vergunningsaanvragen overeenkomstig artikel 44 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, dan wel voor alle maatregelen waarin, afhankelijk van het geval, artikel 45 voorziet.

Op zich gaat het uiteraard om een positieve maatregel, maar ze lost niet alle knelpunten op die de toepassing van die wet met zich brengt.

Een van die knelpunten doet zich voor wanneer iemand via een erfenis in het bezit is gekomen van een wapen.

Het valt vaak voor dat een particulier door erfopvolging in het bezit komt van wapens waarvoor een vergunning nodig is.

ni chasseur, ni tireur, qu'il n'exerce pas une profession à risque et n'est pas menacé, que des armes ne sont pas considérées comme relevant du domaine folklorique ou historique, l'héritier n'a, au sens de la loi actuelle, aucun motif légitime de détenir l'arme.

Dès lors, ou il les abandonne, ou il les rend définitivement inaptes au tir, ce qui d'une part détruit partiellement l'arme et ce qui d'autre part en diminue la valeur surtout lorsqu'il s'agit d'arme décorée de ciselures ou gravures.

Or, beaucoup d'héritiers n'ont pas la moindre envie d'utiliser l'arme reçue dans la succession mais souhaitent la garder pour des raisons sentimentales ou tout simplement pour des motifs décoratifs.

Le résultat c'est que souvent le particulier ne déclare pas l'arme, ce qui est contraire à l'objectif voulu par la loi votée tout récemment.

Le présent article considère donc comme motif légitime le fait d'obtenir une arme par héritage.

S'il s'agit d'une arme soumise à autorisation, le système légal est maintenu (décision du gouverneur, avis du chef de corps de la police locale) ainsi que toutes les conditions (absence d'antécédent judiciaire, majorité,...). Toutefois, si le particulier se contente de détenir ces armes sans les utiliser et qu'il ne dispose pas de munition, il ne doit pas présenter d'attestation médicale, ni passer l'examen prévus au 6° et 7° du § 3.

S'il utilise l'arme, l'ensemble des conditions s'applique alors.

N° 34 DE M. MONFILS

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 498sexies

Au chapitre V relatif à la modification de la loi sur les armes du Titre 19 du projet de loi portant dispositions diverses, ajouter un article 498sexies rédigé comme suit:

«Art 498sexies. — L'article 11, § 3, 9° de la même loi est complété par un point h) rédigé comme suit:

«h) la détention d'armes visée à l'article 44, § 1 et à l'article 44, § 2.».

JUSTIFICATION

L'amendement n° 1 du gouvernement accorde un délai supplémentaire, courant jusqu'au 30 juin 2007, pour le dépôt

Als hij geen jager of sportschutter is, als hij geen risicoberoep uitoefent, als hij niet wordt bedreigd, en als het betrokken wapen niet tot het domein van de folklore of van de geschiedenis behoort, heeft de erfgenaam, in de zin van de huidige wet, geen enkele wettige reden om het wapen te bezitten.

Hij heeft bijgevolg maar twee opties: ofwel doet hij afstand van het wapen, ofwel maakt hij het definitief onbruikbaar. Daardoor wordt het wapen ten dele vernietigd en vermindert de waarde ervan, vooral als het gaat om een wapen dat versierd is met ciseleer- of graveerwerk.

Veel erfgenamen zijn echter geenszins van plan het geërfde wapen te gebruiken, maar wensen het wel te behouden om gevoelsmatige redenen, of gewoon omdat het decoratief is.

Het resultaat is dat de particulier het wapen vaak niet aan geeft, wat in strijd is met de doelstelling van de zeer onlangs aangenomen wet.

Volgens de bij dit amendement voorgestelde bepaling vormt het verkrijgen van een wapen door erfopvolging een wettige reden.

Gaat het om een wapen waarvoor een vergunning is vereist, dan worden de wettelijke regeling (beslissing van de gouverneur, advies van de korpschef van de lokale politie) en alle voorwaarden (geen gerechtelijke antecedenten, meerderjarigheid enzovoort) gehandhaafd. Als de particulier die wapens alleen in zijn bezit heeft zonder ze te gebruiken en hij niet over munitie beschikt, hoeft hij echter geen medisch attest voor te leggen, noch de proef af te leggen waarin de punten 6° en 7° van artikel 11, § 3, van de wet voorzien.

Als hij het wapen gebruikt, zijn alle voorwaarden wel van toepassing.

Nr. 34 VAN DE HEER MONFILS

(subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 498sexies

Dit artikel vervangen door wat volgt:

«Art. 498sexies. — Artikel 11, § 3, 9°, van dezelfde wet wordt aangevuld met een punt h), luidend als volgt:

«h) het voorhanden hebben van wapens als bedoeld in artikel 44, § 1 en § 2.».

VERANTWOORDING

Amendement nr. 1 van de regering strekt tot toekenning van een bijkomende termijn (tot 30 juni 2007) voor de indiening

des demandes d'autorisations, conformément à l'article 44 de la loi du 8 juin 2006 ou pour toutes mesures fixées, selon les cas, par l'article 45.

Cette disposition est évidemment positive mais elle ne règle toutefois pas les autres problèmes soulevés par l'application de cette loi.

Parmi ceux-ci figure le sort des armes détenues avant l'entrée en vigueur de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes.

La loi permet aux particuliers qui possédaient des armes avant l'entrée en vigueur de la nouvelle loi de déclarer celles-ci dans des conditions simplifiées (art. 44). Si l'octroi de l'autorisation ne doit donc normalement pas poser de problème, la plupart de ces détenteurs craignent d'en être dépossédé 5 ans plus tard lors du renouvellement de cette autorisation car ils ne pourront alors pas invoquer de motif légitime pour justifier cette possession.

En conséquence, les détenteurs d'armes anciennes seront dès lors tentés de ne pas faire «remonter ces armes à la surface», ce qui est tout à fait contraire à l'un des objectifs principaux que s'est fixé la nouvelle loi, à savoir sortir le plus grand nombre d'armes possible de la clandestinité.

Le présent amendement ajoute donc comme nouveau motif légitime le fait de détenir une arme avant l'entrée en vigueur de la nouvelle loi. Dès lors en cas de demande de renouvellement, le détenteur invoquera ce motif légitime tout en devant naturellement respecter les autres conditions de l'autorisation prévues à l'article 11, § 3, 2° à 8°. Et ce, sans préjudice de l'examen simplifié dans le cas d'une autorisation sans munition (art. 11, § 4).

N° 35 DE M. MONFILS

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 498septies (nouveau)

Au chapitre V relatif à la modification de la loi sur les armes du Titre 19 du projet de loi portant dispositions diverses, ajouter un article 498septies rédigé comme suit:

«Art. 498septies. — L'article 13, alinéa 2, de la même loi, est modifié comme suit:

- a) les mots «pendant trois ans» sont supprimés;
- b) la dernière phrase de l'alinéa 2 est supprimé;
- c) la phrase suivante est ajoutée: «l'autorisation de détention prévue au présent alinéa n'est délivrée que si

van de vergunningsaanvragen overeenkomstig artikel 44 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, dan wel voor alle maatregelen waarin, afhankelijk van het geval, artikel 45 voorziet.

Op zich gaat het uiteraard om een positieve maatregel, maar ze lost niet alle knelpunten op die de toepassing van die wet met zich brengt.

Een van die knelpunten doet zich voor wanneer iemand al wapens bezat vóór de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

De wet staat de particulieren die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet wapens bezaten toe die aan te geven volgens vereenvoudigde voorwaarden (artikel 44). De toekenning van de vergunning zal weliswaar normaliter geen problemen doen rijzen, maar de meeste van die bezitters vrezen dat de wapens hun zullen worden ontnomen vijf jaar later, ter gelegenheid van de vernieuwing van die vergunning, omdat ze zich dan niet zullen kunnen beroepen op een wettige reden om dat bezit te rechtvaardigen.

Bezitters van oude wapens zullen dan ook geneigd zijn om die wapens niet «weer boven water te halen». Dat staat volkomen haaks op een van de voornaamste doelstellingen van de nieuwe wet, te weten zoveel mogelijk wapens uit de clandestiniteit halen.

Dit amendement voegt derhalve het bezit van een wapen vóór de inwerkingtreding van de wet toe als nieuwe wettige reden. In geval van aanvraag tot hernieuwing zal de bezitter die wettige reden invoeren, maar zal hij daarbij uiteraard wel de andere vergunningsvoorwaarden van artikel 11, § 3, 2° tot 8°, van de wet in acht moeten nemen. Een en ander zal wel gebeuren zonder afbreuk te doen aan het vereenvoudigd onderzoek in het geval van een vergunning zonder munitie (artikel 11, § 4).

Nr. 35 VAN DE HEER MONFILS

(subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 498septies (nieuw)

Een artikel 498septies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 498septies. — Artikel 13, tweede lid, van dezelfde wet, wordt gewijzigd als volgt:

- a) de woorden «gedurende drie jaar» worden weggelaten;
- b) de laatste zin van het tweede lid wordt weggelaten;
- c) de volgende zin wordt toegevoegd: «De in dit lid bedoelde vergunning tot het voorhanden hebben van

le demandeur a été titulaire d'un permis de chasse ou d'une licence de tireur sportif pendant au moins 5 ans avant la demande d'autorisation».

JUSTIFICATION

L'amendement n° 1 du gouvernement accorde un délai supplémentaire, courant jusqu'au 30 juin 2007, pour le dépôt des demandes d'autorisations, conformément à l'article 44 de la loi du 8 juin 2006 ou pour toutes mesures fixées, selon les cas, par l'article 45.

Cette disposition est évidemment positive mais elle ne règle toutefois pas les autres problèmes soulevés par l'application de cette loi.

Parmi ceux-ci figure, le sort des armes détenues par un chasseur ou un tireur trois ans après l'expiration de leur permis de chasse ou de leur licence de tireur sportif.

Un chasseur, un tireur qui, pour des raisons familiales, professionnelles ou autres, arrête de pratiquer son sport ou son hobby et ne reprend pas son permis ou sa licence est obligé trois ans après de demander une autorisation pour son arme sous peine de l'abandonner ou de la rendre inapte au tir.

On n'aperçoit pas les motifs de cette sévérité: l'intéressé serait-il devenu soudainement dangereux quelques temps après sa décision de ne pas demander le renouvellement de son permis ou de sa licence?

La disposition prévue par la loi n'a aucun sens, d'autant plus que si l'intéressé détient des munitions et donc envisage d'utiliser son arme il devra évidemment demander l'autorisation et respecter toutes les conditions légales.

L'amendement prévoit donc une autorisation illimitée après décision de ne pas demander le renouvellement du permis de chasse ou de la licence de tireur sportif – sauf détention de munitions - .

Pour éviter la tentation de fraude, il est prévu que le système d'autorisation automatique n'est octroyé que si le particulier peut faire la preuve de la détention d'un permis de chasse ou d'une licence de tireur sportif pendant 5 ans au moins avant qu'il ne demande le bénéfice de l'autorisation simplifiée.

het wapen wordt slechts verleend aan aanvragers die al sinds ten minste vijf jaar vóór hun vergunningsaanvraag in het bezit zijn van een jachtverlof of een sportschutterslicentie.».

VERANTWOORDING

Amendement nr. 1 van de regering strekt tot toekenning van een bijkomende termijn (tot 30 juni 2007) voor de indiening van vergunningsaanvragen overeenkomstig artikel 44 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, dan wel voor alle maatregelen waarin, afhankelijk van het geval, artikel 45 voorziet.

Op zich gaat het uiteraard om een positieve maatregel, maar ze lost niet alle knelpunten op die de toepassing van die wet met zich brengt.

Een van die knelpunten doet zich voor wanneer een jager of een sportschutter drie jaar na het verstrijken van zijn jachtverlof of zijn sportschutterslicentie nog steeds in het bezit is van wapens.

Een jager of een sportschutter die, ingevolge familiale, professionele of andere omstandigheden, beslist zijn sport of hobby op te geven en die zijn jachtverlof of sportschutterslicentie niet vernieuwt, wordt na drie jaar verplicht een vergunning aan te vragen om zijn wapen te mogen behouden. Doet hij dat niet, dan moet hij dat wapen inleveren of het onbruikbaar maken.

Die strenge houding valt moeilijk te begrijpen. Wordt iemand plots gevaarlijk enige tijd na zijn beslissing om geen aanvraag in te dienen tot hernieuwing van zijn jachtverlof of van zijn sportschutterslicentie?

De in uitzicht gestelde bepaling heeft geen enkele zin, zeker als men bedenkt dat wanneer de betrokkene munitie bezit en bijgevolg van plan is zijn wapen te gebruiken, hij daarvoor uiteraard de toestemming zal moeten vragen en alle wettelijke voorwaarden zal moeten naleven.

Daarom voorziet dit amendement in een onbeperkte vergunning voor wie ná zijn beslissing om met schieten te stoppen, beslist géén hernieuwing van zijn jachtverlof of van zijn sportschutterslicentie aan te vragen (tenzij hij munitie bezit).

Ter voorkoming van fraude wordt bepaald dat de automatische toekenning van een vergunning slechts wordt toegepast indien de particulier kan aantonen dat hij reeds een jachtverlof of een sportschutterslicentie bezat sinds ten minste vijf jaar voorafgaand aan zijn aanvraag om die vereenvoudigde vergunningsregeling te genieten.

N° 36 DE M. **MONFILS**

(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

Art. 498*octies* (nouveau)

Au chapitre V relatif à la modification de la loi sur les armes du Titre 19 du projet de loi portant dispositions diverses, ajouter un article 498*octies* rédigé comme suit:

«Art. 498*octies*. — Les articles 498*bis*, 498*ter*, et 498*quater* entrent en vigueur le 9 juin 2006 et les articles 498*quinquies*, 498*sexies* et 498*septies* entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au Moniteur belge».

JUSTIFICATION

Pour des raisons de légistique, la date de mise en vigueur des articles 498*bis* à 498*quater* fixée par le gouvernement dans son amendement n° 1 (article 498*quinquies*) est réinsérée à l'article 498*octies* avec les dates d'entrées en vigueur des articles 498*quinquies*, 498*sexies* et 498*septies*, insérés par les sous-amendements ci-dessus.

Philippe MONFILS (MR)

N° 37 DE M. **GIET ET MME DÉOM**

Art. 491

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 491. — L'article 19 du même Code est complété par l'alinéa suivant: «la résidence principale visée à l'alinéa 1er doit être couverte par un séjour légal.»».

Thierry GIET (PS)
Valérie DÉOM (PS)N° 38 DE M. **VANDEURZEN ET MME VAN DER AUWERA**

(Sous-amendement à l'amendement n° 9)

Art. 485*bis* (nouveau)

Dans le § 1er, alinéa 1er, proposé, à la fin de la première phrase, après les mots «lui reconnaîtra», ajouter les mots «, si l'officier de l'état civil en conteste l'authenticité.»».

Nr. 36 VAN DE HEER **MONFILS**

(subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

Art. 498*octies* (nieuw)

Een artikel 498*octies* (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 498*octies*. — De artikelen 498*bis*, 498*ter* en 498*quater* treden in werking op 9 juni 2006 en de artikelen 498*quinquies*, 498*sexies* en 498*septies* treden in werking op de dag dat deze wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.».

VERANTWOORDING

Om wetgevingstechnische redenen wordt de datum van inwerkingtreding van de artikelen 498*bis* tot *quater*, als vastgesteld in amendement nr. 1 van de regering, opnieuw ingevoegd in een nieuw artikel 498*octies*, samen met de datum van inwerkingtreding van de bij voorgaande amendementen ingevoegde artikelen 498*quinquies*, 498*sexies* en 498*septies*.

Nr. 37 VAN DE HEER **GIET EN MEVROUW DÉOM**

Art. 491

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 491. — Artikel 19 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met een lid, luidende: «de in het eerste lid bedoelde hoofverblijfplaats moet gedekt zijn door een wettig verblijf.»».

Nr. 38 VAN DE HEER **VANDEURZEN EN MEVROUW VAN DER AUWERA**

(Subamendement op amendement nr. 9)

Art. 485*bis* (nieuw)

In de voorgestelde § 1, eerste lid, tussen het woord «voorleggen» en de woorden «dat de minister», de woorden «indien de ambtenaar van de burgerlijke stand de authenticiteit ervan betwist» invoegen.

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à améliorer le contrôle des documents délivrés par les autorités diplomatiques ou consulaires du pays d'origine en chargeant le ministre des Affaires étrangères de reconnaître ces documents.

Le renforcement du contrôle est nécessaire étant donné que ces documents peuvent être obtenus frauduleusement dans certains pays. C'est le département des Affaires étrangères qui est le mieux informé au sujet de ces pratiques.

Cet article prévoit par ailleurs que le Roi définit ce qu'il y a lieu d'entendre par «impossibilité» ou «difficultés sérieuses à se procurer» un acte de naissance.

N° 39 DE MM. **MONFILS ET BELLOT**
(Sous-amendement à l'amendement n° 1 du gouvernement)

498septies (nouveau)

Insérer un article 498septies, rédigé comme suit:

«Art. 498septies. — À l'article 3, § 2, de la loi sur les armes du 8 juin 2006, le 3° est remplacé par la disposition suivante:

3° les armes à feu rendues inaptées au tir, soit définitivement, soit selon un procédé réversible, selon des modalités arrêtées par le Roi. En cas de neutralisation non destructive réversible, l'armurier agréé qui procède à la neutralisation inscrit l'arme dans un registre spécifique dont les modalités sont fixées par le Roi;».

JUSTIFICATION

La loi sur les armes du 8 juin 2006 qui se fonde sur le principe selon lequel toute arme est interdite sauf pour ceux qui détiennent une autorisation implique que toutes les armes qui ont été achetées librement avant l'entrée en vigueur des nouvelles dispositions légales doivent à présent être soit régularisées, soit abandonnées à la police en vue de leur destruction, ou encore rendues inaptées au tir. Cette dernière possibilité pourrait satisfaire les nombreuses personnes qui, sans être des tireurs, tiennent à garder une arme à titre de souvenir. Ils sont toutefois rebutés par le fait de devoir payer le service du

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de controle te verbeteren van de documenten die de diplomatieke of consulaire overheden van het land van herkomst afgeven door de minister van Buitenlandse Zaken te belasten met de erkenning van die documenten.

Deze versterking van de controle is nodig omdat in een aantal landen dergelijke documenten op frauduleuze wijze kunnen verkregen worden. Buitenlandse Zaken is hierover het best geïnformeerd.

Tevens wordt in het artikel bepaald dat de Koning de nadere regels met betrekking tot het vaststellen van de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich een akte van geboorte te verschaffen, vastlegt.

Jo VANDEURZEN (CD&V)
Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)

NR. 39 VAN DE HEREN **MONFILS EN BELLOT**
(subamendement op amendement nr. 1 van de regering)

498septies (nieuw)

Een artikel 498septies (nieuw) invoegen, luidend als volgt:

«Art. 498septies. — In artikel 3, § 2, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, wordt het 3° vervangen door de volgende bepaling:

3° de vuurwapens die onbruikbaar zijn gemaakt, hetzij definitief, hetzij volgens een omkeerbaar procedé, met inachtneming van de door de Koning vastgestelde nadere voorwaarden. In geval van een nietvernietigende, omkeerbare neutralisatie schrijft de erkende wapenhandelaar die de neutralisatie voltrekt, het wapen in in een specifiek register waarvan de Koning de nadere voorwaarden vaststelt;».

VERANTWOORDING

De wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens gaat uit van het beginsel dat alle wapens verboden zijn, behalve voor wie over een vergunning beschikt. Een gevolg daarvan is dat al wie vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wetsbepalingen vrij een wapen aankocht, het thans moet regulariseren, óf er afstand van moet doen aan de politie met het oog op de vernietiging ervan, óf het onbruikbaar moet maken. Laatstgenoemde mogelijkheid kan heel wat mensen ten goede komen die, hoewel zij geen schutters zijn, een wapen in hun bezit wensen te

Banc d'épreuve des armes à feu pour une opération qui enlève toute valeur marchande à cette arme. Les travaux préparatoires de la loi sur les armes rapportent, en effet, les propos de personnes auditionnées qui ont exposé que pour un musée, une arme neutralisée ne présente aucun intérêt, donc aucune valeur. Le faible nombre d'armes neutralisées à l'approche de la fin de la période transitoire fixée par la loi démontre à suffisance à quel point la neutralisation/destruction des armes n'est pas une solution adéquate pour faire sortir de la clandestinité un grand nombre d'armes.

Pour remédier à cette situation, il existe une technique moderne de neutralisation non destructive des armes. Il s'agit d'un procédé à base de deux composants qui permet d'obtenir le ou les canons d'une arme par une matière thermoplastique. Le processus est réversible par le passage à 450 degrés dans un autoclave ad hoc hyperspécialisé et sophistiqué. L'intérêt de cette technique est qu'elle permet donc la neutralisation de l'arme sans toucher à sa structure ce qui permet de garder à l'arme l'essentiel de sa valeur. Cette technique peut être utilisée par des armuriers agréés qui tiendrait un registre spécifique des armes neutralisées sous cette forme. Pour ce faire, les armes recevraient, lors de leur neutralisation, une plaquette d'identification reprenant le numéro repris dans le registre; cette plaquette serait fixée solidairement à la masse obturante placée dans le ou les canons. Les données d'identification seraient transmises au Registre Central des Armes, consultable par les polices locales. Les armuriers agréés qui pratiqueraient le traitement en autoclave ne pourraient le faire que sur présentation d'une autorisation de détention d'arme. Une modification en ce sens de la loi permettrait de compenser, ne fut-ce que faiblement, le manque à gagner que de nombreux armuriers subissent à la suite de l'entrée en vigueur de la nouvelle loi sur les armes.

En proposant aux citoyens de pouvoir garder une arme qui garde sa valeur sans présenter de danger pour les personnes moyennant un procédé réversible, la loi ainsi modifiée atteindrait plus facilement ses objectifs. Les chiffres cités par le ministre de la Justice relatifs au nombre d'armes abandonnées ou qui ont fait l'objet d'une demande d'autorisation à quelques jours de la fin de la période transitoire traduisent le fait que la nouvelle loi n'offre pas suffisamment de mesures incitatives afin de faire sortir au grand jour des armes inconnues des services de police. La modification proposée s'inscrit donc bien dans la ligne de la loi du 8 juin 2006 qui vise à réduire les risques pour la sécurité des personnes liés à l'utilisation d'armes à feu.

Philippe MONFILS (MR)
François BELLOT (MR)

houden als souvenir. Zij worden echter afgeschrikt door het feit dat zij de interventie door de proefbank voor vuurwapens moeten betalen voor een ingreep die bovendien tot gevolg heeft dat hun wapen zijn volledige marktwaarde verliest. Bij de parlementaire voorbereiding van de wapenwet werd er tijdens de hoorzittingen immers op gewezen dat een geneutraliseerd wapen voor een museum geen enkele historische waarde heeft - en dus ook geen geldwaarde. Het feit dat naar het einde van de wettelijke overgangperiode nog maar zo weinig wapens werden geneutraliseerd, toont ten overvloede aan dat de neutralisatie/vernietiging van die wapens geen doeltreffende oplossing vormt om een groot aantal wapens boven weten te doen komen.

Teneinde die situatie te verhelpen, bestaat er een moderne, niet-vernietigende techniek om wapens te neutraliseren. Het betreft een procédé op basis van twee bestanddelen die het mogelijk maken de loop of de lopen van een wapen met een thermoplastische stof af te dichten. Het gaat om een omkeerbaar procédé waarbij het wapen door een hypergespecialiseerde en gesofistikeerde *ad-hoc* autoclaaf gaat, waarin de temperatuur op 450 graden Celcius wordt gebracht. Het belang van deze techniek is dat het wapen wordt geneutraliseerd zonder aan de structuur ervan te raken, waardoor het zijn waarde grotendeels behoudt. Die techniek kan worden aangewend door erkende wapenhandelaars die een specifiek register zouden kunnen bijhouden voor wapens die op die manier werden geneutraliseerd. Bij de neutralisatie zouden de wapens van een identificatieplaatje worden voorzien, met daarop het nummer dat ook in het register staat vermeld. Dat plaatje zou worden vastgemaakt in de afdichtingsstof die in de loop of de lopen van het wapen wordt aangebracht. De identificatiegegevens zouden worden bezorgd aan het Centraal Wapenregister, dat door de lokale politiediensten kan worden geraadpleegd. De erkende wapenhandelaars die die autoclaaftechniek toepassen, zouden daartoe slechts kunnen overgaan op vertoon, door de wapenbezitter, van diens wapenvergunning. Via een wetwijziging in die zin kan - zij het in geringe mate - de inkomstenderving worden gecompenseerd die tal van wapenhandelaars ondergaan als gevolg van de inwerkingtreding van de nieuwe wapenwet.

Door de burgers de kans te geven via een omkeerbaar procédé een kostbaar wapen te behouden zonder dat zulks gevaar oplevert voor anderen, zou de aldus bijgestuurde wet makkelijker de vooropgezette doelstellingen waarmaken. De door de minister van Justitie opgegeven cijfers over het aantal afgestane wapens of wapens waarvoor enkele dagen vóór het verstrijken van de overgangperiode alsnog een vergunningsaanvraag werd ingediend, tonen aan dat de nieuwe wet onvoldoende stimuli bevat om de mensen ertoe aan te zetten hun nog niet door bij politie bekende wapens aan te geven. De bij dit amendement voorgestelde wijziging strookt dus met de wet van 8 juni 2006, die ertoe strekt de veiligheidsrisico's voor de bevolking ingevolge het gebruik van vuurwapens te verkleinen.

N° 40 DE M. VANDEURZEN, MME VAN DER AUWERA
ET M. VERHERSTRAETEN

Art. 489

Dans le § 2, proposé, dans la deuxième phrase, entre le mot «est» et le mot «communiquée», insérer les mots «dès que le dossier est complet».

N° 41 DE M. VERHERSTRAETEN

Art. 494

Remplacer le § 2 par la disposition suivante:

«§ 2. L'article 23, § 9, du même Code est complété par la disposition suivante:

«Dans le cas visé au § 1er, 1°, l'action en déchéance se prescrit par cinq ans à dater du jour où le ministère public a eu connaissance des faits.

Les actions mentionnées dans cet alinéa se prescrivent en tout cas par dix ans à dater de l'obtention de la nationalité belge par l'intéressé.».

JUSTIFICATION

Il s'indique de modifier le délai de prise de cours sans évaluer énormément dans le temps le délai maximum.

Nr. 40 VAN DE HEER VANDEURZEN, MEVROUW VAN
DER AUWERA EN DE HEER VERHERSTRAETEN

Art. 489

In de voorgestelde § 2, in de tweede zin, tussen het woord «wordt» en de woorden «een afschrift hiervan» de woorden «van zodra het dossier volledig is» invoegen.

Jo VANDEURZEN (CD&V)
Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)
Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)

Nr. 41 VAN DE HEER VERHERSTRAETEN

Art. 494

Paragraaf 2 vervangen als volgt:

«§ 2. Artikel 23, § 9, van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld met de volgende bepaling:

«In het geval bedoeld in § 1, 1°, verjaart de vordering tot vervallenverklaring na verloop van 5 jaar, te rekenen vanaf de dag waarop het openbaar ministerie kennis heeft gekregen van de feiten.

De in dit lid vermelde vorderingen verjaren in ieder geval na verloop van 10 jaar, te rekenen vanaf de datum van het verkrijgen van de Belgische nationaliteit van de betrokkene.».

VERANTWOORDING

Het komt gepast voor de aanvangstermijn te wijzigen zonder de maximumtermijn enorm in de tijd te spreiden.

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)